ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΚΗΣ ΟΜΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 537 | ΑΘΗΝΑΙ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΕΚ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Η ΙΔΡΥΣΙΣ Α.Σ.Δ.Ε.Π. ΚΑΙ Α.Σ.Ε.Π. ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἀπὸ ἐτῶν ὁ ὠργανωμένος Κλάδος τῶν Διδασκάλων προβάλλει τὸ δικαιότατον — κατ' αὐτὸν τοὐλάχιστον — αἴτημα τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας χωριστῶν Συμβουλίων ΑΣΔΕΠ καὶ ΑΣΕΠ διὰ τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν.

Ἤδη τὸ θέμα ἔχει καταστῆ **πλέον ἢ ὥριμον**, τὴν δὲ ἐπίλυσίν του δέον νὰ θεωροῦν σήμερον οἱ ἁρμόδιοι **ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ**, ἐὰν ὄντως ἔχουν ἀποφασίσει — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἀπολύτως πιστεύομεν — **τὸν ἐκσυγχρονισμὸν καὶ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς καθόλου Παιδείας.**

Τὰ δύο Συμβούλια ΑΣΔΕΠ καὶ ΑΣΕΠ ὡς ἔχουν καὶ ὡς λειτουργοῦν, ἀδυνατοῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν πλήρως καὶ ἐγκαίρως εἰς τὰς ἐργασίας των.

Ἀδυνατοῦν νὰ ἀποδώσουν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δικαίως ἀναμένονται παρ' αὐτῶν.

Τὴν ἐπιβαλλομένην ἀπονομὴν δικαιοσύνης εἰς τοὺς ἑκάστοτε κρινομένους λειτουργοὺς τῆς Παιδείας καὶ τὴν παροχὴν τῶν ἐνδεδειγμένων ὁδηγιῶν καὶ κατευθύνσεων πρὸς μίαν πραγματικὴν ἀναγέννησιν τῆς Παιδείας.

Καὶ ἀδυνατοῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὴν μεγίστην αὐτὴν ἀποστολήν των καὶ λόγῳ τοῦ φόρτου τῆς ἐργασίας των, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐπιλαμβάνονται τῆς ἐξετάσεως θεμάτων, ἡ ἰδιομορφία καὶ τὸ πλῆθος, τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦν πρωτίστως ἀπὸ τὰ Συμβούλια τὴν ὕπαρξιν ἐντὸς αὐτῶν φορέων ἐχόντων ὄχι ἁπλῶς ὑπηρεσιακὴν προέλευσιν ἀλλὰ καὶ σχέσιν εὐθέως ἀνάλογον μὲ τὰ ἐξεταζόμενα ἑκάστοτε προβλήματα.

Δὲν νοεῖται φερ' εἰπεῖν ΑΣΔΕΠ, εἰς τὸ ὁποῖον ὅταν ἐξετάζωνται θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν καὶ τοὺς Λειτουργούς της νὰ μὴ ἀκούωνται αἱ ἀπόψεις καὶ γνῶμαι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι φύσει καὶ θέσει εὑρίσκονται πλησιέστερον πρὸς αὐτά.

Καὶ δὲν νοεῖται Στοιχειώδης Ἐκπαίδευσις μὲ τὰ εἰδικά της προβλήματα, ἥτις καλύπτει τὰ 3/4 τῆς ὅλης Ἐκπαιδευτικῆς δραστηριότητος νὰ μὴ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὄχι μόνον **ἀναλόγου ἐκπροσωπήσεώς της εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ ἱδρύσεως Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ μέλη της, δυνάμενα νὰ ἔχουν ἀποκλειστικὴν καὶ ἔγκυρον γνώμην διὰ τὰ θέματα αὐτῆς.**

Κατὰ ταῦτα, δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ πολυπληθὴς Κλάδος τῶν Διδασκάλων νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνεχόμενος ἀδιαμαρτυρήτως τὸ καθεστὼς τοῦτο τῆς καταφώρου εἰς βάρος του ἀδικίας καὶ νὰ μὴ ἐπιδιώξῃ διὰ παντὸς νομίμου τρόπου καὶ μέσου τὴν πλήρη αὐτοτέλειάν του.

Μία ἐπιτυχὴς προσπάθεια τοῦ Κλάδου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἥτις ὑπῆρξε προϊὸν πολυετοῦς κόπου καὶ μόχθου, ὄχι μόνον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ὁλοκληρωθῇ, ἀλλὰ ἀπέβη ματαία.

Ἐννοοῦμεν τὰς, διὰ τοῦ Νόμου 4320/1963, δύο ἱδρυθείσας θέσεις Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων, αἱ ὁποῖαι πρὸ διμήνου περίπου ἐκαλύφθησαν ὑπὸ φιλολόγων.

Ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Κουρμούλης, ὅστις καὶ συνεπλήρωσε τὰς θέσεις αὐτάς, ἐνεργῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν παρασχεθεῖσαν διὰ τοῦ Νόμου τούτου, ἄλλως ἔκρινεν εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὸν καθορισμὸν τῆς εἰδικότητος τῶν δύο ἱδρυθεισῶν αὐτῶν θέσεων. Τὸ μόνον . . . κέρδος (!), τὸ ὁποῖον ἀπεκόμισεν ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ὁ Κλάδος, εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τέως ὑπηρεσιακοῦ Ὑπουργοῦ κ. Κουρμούλη λεχθέντα, γραπτῶς καὶ προφορικῶς:

«Τὸ Ὑπουργεῖον ἀναγνωρίζει ἀπολύτως τὸ βάσιμον τοῦ αἰτήματος τῶν λειτουργῶν Στοιχειώδους ὅπως ἐκπροσωποῦνται εἰς τὸ Συμβούλιον». Καὶ ἐν συνεχείᾳ: **«Τὸ θέμα ὅμως τοῦτο θὰ ἀντιμετωπισθῇ κατὰ τὴν γενικωτέραν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἓν ἐκ τῶν κυρίων μελημάτων τῆς μετεκλογικῆς Κυβερνήσεως».**

Ὅθεν ἐπιτακτικὴ προβάλλει ἡ ἀνάγκη, ὅπως διαχωρισθοῦν τὰ Συμβούλια εἰς δύο ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων Συλλογικὰ Ὄργανα, ἤτοι εἰς ΑΣΔΕΠ καὶ ΑΣΕΠ Στοιχειώδους καὶ εἰς ΑΣΔΕΠ καὶ ΑΣΕΠ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, διότι οὕτω μόνον θὰ ἐξασφαλίζωνται **ἡ δικαιοκρισία καὶ συνεπῶς ἡ λόγοις καὶ ἔργοις ἀπονομὴ δικαιοσύνης, ἡ εὐχερὴς καὶ ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισις τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων, ὡς καὶ ἡ μεγάλη ἀπόδοσις ἐργασίας παραγωγικῆς.**

Τὰ Μέλη — ἐπαναλαμβάνομεν — τῶν Συμβουλίων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιλαμβάνωνται θεμάτων τῆς Στοιχειώδους δέον νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ λειτουργῶν τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως. Διότι μόνον τοιαῦτα μέλη, τὰ ὁποῖα ἔζησαν μὲ τὴν Στοιχειώδη καὶ ἠσθάνθησαν ἀνησυχίαν διὰ τὰ πνευματικά της προβλήματα, τὰ ὁποῖα τὴν ἀπαρτίζουν, θὰ δύνανται νὰ διατυπώνουν ἐπωφελεῖς γνώμας καὶ εἰσηγήσεις. Διότι μόνον τοιαῦτα μέλη θὰ δύνανται, ὡς ἐκ τῆς προελεύσεώς των, νὰ ἀνταποκρίνωνται ἐγκαίρως καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἔργον των καὶ συνεπῶς νὰ γνωμοδοτοῦν καὶ εἰσηγοῦνται τὰ θέματα τῆς καθόλου πορείας τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Διαθέτει δὲ σήμερον ἡ Στοιχειώδης πολλοὺς ἀρίστους καὶ ἱκανοὺς Διδασκάλους διὰ τὸ ἄξίωμα τοῦ μονίμου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου.

Ἐὰν ὅμως δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν καθίσταται εὐχερὴς διὰ τὸν παρόντα τοὐλάχιστον χρόνον ἡ ἵδρυσις ταὐτοχρόνως δύο αὐτοτελῶν Συμβουλίων, προτείνομεν νὰ ἱδρυθῇ διὰ τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν **ἓν ἐννεαμελὲς ΑΣΔΕΠ**, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀνατεθοῦν καὶ οἱ ἁρμοδιότητες τοῦ ΑΣΕΠ.

Ἐκ τῶν 9 μελῶν, τὰ ἑπτὰ δέον νὰ εἶναι μόνιμα καὶ τὰ δύο αἱρετά, ὥστε νὰ μεταφέρουν εἰς τὸ Συμβούλιον τὰς ἀπόψεις τοῦ Κλάδου ἐπὶ παντὸς συζητουμένου Ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος εἴτε τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Στοιχειώδους Παιδείας εἴτε ἀφορᾷ εἰς τὴν ὀργάνωσιν, τὴν λειτουρ-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΠΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΟΣ ΣΧΟΛΙΟΥ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω «τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας» συναδέλφων Β' Περιφερείας Πατρών ὡς καὶ τοῦ τέως Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Ο.Ε. κ. 'Αν. Παναγιωτακούλου, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 534 φύλλον τοῦ Διδ. Βήματος σχολίου μας ὑπὸ τὸν τίτλον «ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΜΕΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΙΝΟΜΕΝ» μὲ τὰς ἑξῆς — ἐπὶ τοῦ παρόντος — παρατηρήσεις μας :

1) Τὸ σχόλιόν μας δὲν ἀναφέρεται εἰς τοὺς τρεῖς 'Επιθεωρητὰς Πατρῶν, ὡς διατείνονται οἱ ὑπογράφοντες τὰς διαμαρτυρίας των συνάδελφοι, ἀλλὰ εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ μάλιστα **ἀνωνύμως**, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐθεμελιώθη ὄχι ἐπὶ καταγγελιῶν, ἀλλὰ ἐπὶ σχετικῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ Δ.Ο.Ε. 'Αν κατηγέλοντο ὡρισμένοι συγκεκριμένοι ἐνέργειαι εἰς βάρος τοῦ 'Επιθεωρητοῦ περὶ ἐνεργοῦ ἀναμίξεώς του εἰς τὰ Συλλογικά, τότε τὸν λόγον δὲν θὰ εἴχομεν ἡμεῖς, ἀλλὰ οἱ ἁρμόδιοι.

Διαφορετικοῦ δὲ περιεχομένου θὰ ἦτο τὸ σχόλιόν μας.

2) Πληροφορούμεν τοὺς σπεύσαντας νὰ διαμαρτυρηθοῦν συναδέλφους, ὅτι τὸ νὰ εἶναι κανεὶς **«ἐξαίρετος 'Επιθεωρητὴς»** δὲν ἀποκλείει τὴν ἀνάμιξίν του εἰς τὰ συνδικαλιστικά, ἐὰν διαφλέγεται οὗτος ἀπὸ ἐπιθυμίαν τοῦ εἴδους αὐτοῦ 'Αλλ' οὔτε καὶ ὅταν κανεὶς ἀνσμιγνύεται εἰς ἀλλότρια ἔργα, ἓν ἡμπορεῖ νὰ λέγεται καὶ νὰ εἶναι «ἐξαίρετος» 'Επιθεωρητής.

3) Διὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος σημειώματός μας οὐδενὸς ἡ ὁπαλληλικὴ ὑπόστασις καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια θίγεται. 'Απλούστατα δι' αὐτοῦ ἐπισημαίνονται αἱ ἐνέργειαι τῆς Δ.Ο.Ε. εἰς τὰς ὁποίας θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ προβῇ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ πληροφορίαι της ἦσαν ἀκριβεῖς, ἀλλὰ καὶ αἱ συνέπειαι τὰς ὁποίας θὰ εἶχεν ὁ 'Επιθεωρητὴς ἀπὸ ἑνὸς χομένην ἀνάμιξίν του εἰς τὰ Συλλογικὰ Πατρῶν καὶ

4) 'Η Δ.Ο.Ε. ἔχει ὑποχρέωσιν καὶ καθῆκον νὰ ἐνεργῇ ὡς ἐνήργησεν ἐν προκειμένῳ, ὅταν περιέρχωνται εἰς γνῶσιν της πληροφορίαι, ὅτι ἐπιχειρεῖται ἐπέμβασις ξένων προσώπων εἰς τὸν Διδασκαλικὸν Συνδικαλισμόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγνοοῦν οἱ διαμαρτυρηθέντες συνάδελφοι. Πολὺ περισσότερον ὁ κ. 'Αν. Παναγιωτόπουλος, ὅστις ἐνῷ προβαίνει εἰς τὴν διάψευσιν τῶν ἀναγραφέντων ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Συμβούλου τῆς Δ.Ο.Ε., ἔστω καὶ ἂν εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίπτωσιν κατὰ τὸν χρόνον τῆς θητείας του τῆς διανυθείσης ἐκτὸς 'Ο μ)δίας ἔκαμε χρῆσιν αὐτῆς, ἀγνοεῖ, ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ ἰδιότης του τοῦ ὑπηγόρευεν, ὅπως πρὸ πάσης ἐκδηλώσεως συμπαραστάσεώς του πρὸς τὸν 'Επιθεωρητὴν ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ἐπικοινωνήσῃ πρωτίστως μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Δ.Ο.Ε.

'Εν πάσῃ περιπτώσει ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς Δ.Ο.Ε. μὲ τὸ ἀναγραφὲν σχόλιόν της ἦτο νὰ προλάβῃ ἀναπόφευκτον σύγκρουσιν 'Επιθεωρητοῦ - Διδασκάλων ἐὰν αἱ πληροφορίαι περὶ ἀναμίξεως τοῦ πρώτου ἦσαν ἀκριβεῖς, δὲν διστάζει νὰ ἐκφράσῃ ἱκανοποίησιν τώρα, ποὺ πληροφορεῖται, ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἔχουν ὡς ἀρχικῶς ἐξετέθησαν. 'Αρκεῖ μόνον νὰ μὴ ὑπάρξῃ διάψευσις. Περὶ αὐτοῦ ὅμως, τὸ ἐγγὺς μέλλον θὰ δείξῃ.

'Εκ Πατρῶν

Διδ)κὴν 'Ομοσπονδίαν 'Ελλάδος

Ξενοφῶντος 15α — 'Α θ ή ν α ς

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως δυνάμει τοῦ περὶ τόπου Νόμου δημοσιεύσητε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ μὲ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα ἑπομένῳ Διδασκαλικῷ Βήματι κατωτέρω τηλεγράφημα ἡμῶν εἰς ἀπάντησιν δημοσιεύματος σας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 534|10)2)64 τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἐφημερίδος :

Δημοδιδάσκαλοι Β' 'Εκπαιδευτικῆς Περιφερείας Πατρῶν ἐπιφυλασσόμενοι προβῶμεν καὶ εἰς περαιτέρω ἐνεργείας διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως κατὰ Διοικήσεως Δ.Ο.Ε. διὰ δημοσίευσιν τελευταίῳ Διδασκαλικῷ Βήματι ἄρθρου θίγοντος ὑφ' ἑνὸς μὲν ὁπαλληλικὴν ὑπόστασιν κ. κ. 'Επιθεωρητῶν Πατρῶν ἀναιτίως διὰ δῆθεν ἀναμίξεν των εἰς ἵδρυσιν Συλλόγων Δημοδιδασκάλων Περιφερειῶν Πατρῶν ὑφ' ἑτέρου δι' ἀξιοπρέπειαν ἡμῶν ἰδίων χαρακτηριζομένων ὡς ἑτεροκινήτων.

Οἱ Δημοδιδάσκαλοι

Νασιόπουλος 'Ανδρέας, Καθάρειος Παναγιώτης, Πολιτοπούλου 'Ελλη, Γεωργιόπουλος 'Ανδρέας, Παπαθανασοπούλου Εὐθυμία, Φιλιππάτου Μαρία, Πολίτου Χαρίκλεια, Τσαπάλου Κασσάνδρα, Καραγκούνης Κων)νος, 'Ηλιόπουλος 'Ιωάννης, Μανιώτη Χρυσούλα, 'Αργύρης 'Αντώνιος, Πολυμέρη Μαργαρίτα, Ζάρπα Γεωργία, Τσέρου Εὐα θία, Κωστόπουλος Σπυρίδων, Στεμπίλη 'Αγγελική, Γεωργούλια Δωροθέα, Ρούσιας Νικόλαος, Τζαβέλλας 'Ηρακλῆς, Βοῦδδας Θεόδωρος, Χατζηβλαστὸς 'Αριστοτέλης, Μπαρμπόπουλος Κων)νος, Πολυδώρου Γεώργιος, Λάππας Νικόλαος.

'Εκ Πατρῶν

Διδ)κὴν 'Ομοσπονδίαν 'Ελλάδος

Ξενοφῶντος 15α — 'Α θ ή ν α ς

Διαμαρτύρομαι ἐντόνως διὰ δημοσίευμα Διδασκαλικοῦ Βήματος καθαπτομένου κόρους ἐξαιρετικῶν 'Επιθεωρητῶν Πατρῶν. 'Ως Διοικητικὸς Σύ, βουλος Συμβουλίου Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας διαψεύδω κατηγορηματικῶς ἐπαισχύντους διαβολὰς καὶ συκοφάντας. 'Αξιῶ δημοσίευσιν παρόντος εἰς πρῶτον φύλλον Διδασκαλικοῦ Βήματος.

'Αναστάσιος Παναγιωτόπουλος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Α. Ε. Γεώργιον Παπανδρέου
Πρόεδρον Κυβερνήσεως

'Επὶ ἀναλήψει ἐκ νέου διακυβερνήσεως τῆς χώρας συγχαίρομεν 'Υμετέραν 'Εξοχότητα εὐχόμενοι ὅπως εὐτυχήσητε χωροῦντες ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Διοικήσεως.

Πανελλήνιος 'Ενωσις Συνταξιούχων Στοιχ. 'Εκπαιδεύσεως Μενάνδρου 51

Πρόεδρος Γραμματεὺς
Γ. Γεωργόπουλος Φειδ. Βαρδάκης

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ

Πρόεδρον Γ. Γεωργόπουλον, Γραμματέα Φ. Βαρδάκην Πανελληνίου 'Ενώσεως Συνταξιούχων Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως, Μενάνδρου 51

'Εντεῦθεν

Θερμότατα εὐχαριστῶ. 'Η Κυβέρνησις τῆς Ε. Κ. θὰ φανῇ ἀνταξία τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ προσδοκιῶν τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ. 'Εγκαρδίους χαιρετισμούς.

Γ. Παπανδρέου
Πρόεδρος Κυβερνήσεως

*

Α. Ε. Πρωθυπουργὸν
Κον Γ. Παπανδρέου — 'Α θ ή ν α ς

'Επὶ τῇ ἀναλήψει Πρωθυπουργίας καὶ 'Υπουργείου Παιδείας ὑφ' 'Υμῶν, Διδάσκαλοι ἀκριτικῆς περιφερείας Κονίτσης ἐκφράζουσι θερμὰ συγχαρητήρια εὐχόμενοι ἀόδωσιν ὑψηλοῦ ἔργου ἐπ' ἀγαθῷ λαϊκῆς Παιδείας καὶ μαρτυρικοῦ 'Εθνους.

Διὰ τὸν Σύλλογον Διδ)λων Κονίτσης
'Ο Πρόεδρος 'Ο Γραμματεὺς
Χρῆστος Τσέρης Γ. Παπαγεωργίου

*

Παγκύπριον 'Οργάνωσιν 'Ελλήνων Διδασκάλων — Λευκωσίαν

Διδάσκαλοι ἀκριτικῆς περιφερείας Ἱστορικῆς Κονίτσης — 'Ιωαννίνων, συμμετέχουσι μετὰ συμπαθείας εἰς ἀγωνιώδεις στιγμὰς 'Ελλήνων Κυπρίων 'Εκπαιδευτικῶν καὶ λαοῦ καὶ δηλώνουσι ὁλόψυχον, πλήρη καὶ εἰλικρινῆ συμπαράστασιν εἰς δίκαιον ἀγῶνα Κυπρίων δι' αἰρήνην καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Διὰ τὸν Σύλλογον Διδ)λων Κονίτσης
'Ο Πρόεδρος 'Ο Γραμματεὺς
Χρῆστος Τσέρης Γ. Παπαγεωργίου

*

Πρόεδρον 'Ηνωμένων Πολιτειῶν κ. Λιμπντζ
Διδ)λικὴν 'Ομοσπονδίαν 'Ελλάδος
'Α θ ή ν α ς

Παρακαλῶ θερμῶς διοβιβάσατε ἁρμοδίως τὴν βαθυτάτην λύπην καὶ ἀπογοήτευσιν τὴν ὁποίαν δοκιμάζουν οἱ 200 Διδάσκαλοι τῆς περιφερείας Διβυμοτείχου ἐκ τῆς μεροληπτικῆς στάσεως 'Αντιπροσωπείας Χώρας Σας, παρὰ τῷ 'Οργανισμῷ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, υἱοθετούσης ἀπροκαλύπτως τὴν κατακάτησιν τῶν ἱερῶν καὶ ἀπαραβιάστων δικαιωμάτων τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ.

Πρόεδρος Συλλόγου
Παναγιώτης Καρατζούδης

*

Α. Μ. Κωνσταντῖνον Β'
'Α θ ή ν α ς

Διδάσκαλοι περιφερείας Διβυμοτείχου ἐδοκίμασαν ὀδύνην λόγῳ προώρου θανάτου λαοφιλοῦς βασιλέως μας Παύλου, πατρὸς Σας. Συμμετέχουν ἐθνικῶν πένθους. 'Υκροβάλλουν ἐγκαρδίους εὐχὰς ὅπως περίοδος βασιλείας Σας ἀποτελέσῃ ἀστείρευτον πηγὴν προόδου καὶ εὐτυχίας σύμπαντος 'Ελληνικοῦ 'Εθνους.

Πρόεδρος Συλλόγου
Παναγιώτης Καρατζούδης

γίαν καὶ τὰ προγράμματα τῶν Σχολείων τῆς πρώτης βαθμίδος τῆς 'Εκπαιδεύσεως.

Νὰ λογοδοτοῦν δὲ εἰς τὸν Κλάδον εὐθὺς ὡς τερματίζουν τὴν θητείαν των εἰς τὸ Συμβούλιον.

"Αλλως τε, ὅταν τὸ πρῶτον ἱδρύθη ὁ θεσμὸς τῶν Αἱρετῶν, τὸ 1926, ὁ ἀρχικὸς Νόμος προέβλεπε δύο αἱρετὰ μέλη τοῦ 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τοῦ Κλάδου τῶν Διδασκάλων. Καὶ ἂν ὁ Νομοθέτης ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην αὐτὴν πρὸ 38 ἐτῶν, ὅτε οἱ Διδάσκαλοι δὲν ὑπερέβαινον τὰς 8.000, πολὺ περισσότερον εἶναι τοῦτο ἐπιβεβλημένον σήμερον, ὅτε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔχει ὑπερβῇ τὰς 26 000.

Τέλος καὶ διὰ νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὸ θέμα, ἐπειδή, ὡς ἐκ τῆς πείρας γνωρίζομεν, ἡ «**πολυπροεδρία**», εἴθισται νὰ μὴ προωθῇ τὰς ἐργασίας τῶν Συμβουλίων — τῶν παντὸς εἴδους Συμβουλίων — καὶ συνεπῶς νὰ ἐπιδρᾷ ἀνασταλτικῶς εἰς τὴν προώθησιν τῶν 'Εκπαιδευτικῶν θεμάτων καὶ ἀκόμη νὰ μὴ καθιστᾷ δυνατὸν καὶ εὐχερῆ τὸν ἔλεγχόν των παρ' ἀνωτέρας ἀρχῆς, φρονοῦμεν ὅπως τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ προεδρεύουν τῶν Συμβουλίων τούτων, ἔχουν τὸ ἀξίωμα τοῦ 'Αντιπροέδρου τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Κατόπιν τῶν ὅσων ἐξεθέσαμεν θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὄχι μόνον οἱ ἁρμόδιοι περὶ τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς 'Εκπαιδεύσεως, ἀλλὰ καὶ οἱ παντελῶς ἀναρμόδιοι περὶ τὰ τοιαῦτα, κρίνοντες ἐξ ἀντικειμένου τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων θεμελιοῦται τὸ ἀνωτέρω αἴτημά μας καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τῆς Παιδείας τοῦ "Εθνους, δὲν δύνανται παρὰ νὰ ἀναγνωρίσουν **τὸ βάσιμον τοῦ αἰτήματος τούτου.**

'Απόρροια ἀναμφισβητήτως τοιαύτης ἀναγνωρίσεως ὑπῆρξε καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Κλάδου δ ή λ ω σ ι ς τοῦ 'Υφυπουργοῦ κ. 'Ακρίτα ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«Τὸ αἴτημά σας περὶ ἱδρύσεως ΑΣΔΕΠ Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως ὄχι μόνον εὑρίσκω, ὡς ἀπολύτως εὔλογον ἀλλὰ καὶ τὸ υἱοθετῶ ἀνεπιφυλάκτως».

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Τοῦ κ. ΚΩΝ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Διδ)κοῦ Συλλόγου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ὑπάρχουν στιγμαί, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ πάντοτε πονοῦντες τὸν Κλάδον καὶ αἰσθανόμενοι ὑπηρηφάνειαν διὰ τὴν ἀνόρθωσιν αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ νὰ δοκιμάζουν συγκίνησιν.

Ἡ συγκίνησίς των δὲ αὐτη εἶναι ἀκόμη μεγαλυτέρα, ὅταν ἡ τοιαύτη ἀνόρθωσις εἶναι συνηνωμένη μὲ τὴν βασικήν, τὴν πλήρη, μέριμναν διὰ τὴν δλην Παιδείαν, ὡς σήμερον.

Καὶ εἶναι ἀσυγχώρητος ψυχικὴ τιμωρία των, ἂν παραλείψουν καὶ δὲν σπεύσουν νὰ ἐξωτερικεύσουν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν χαράν των ἐκ τοῦτου, ἀναμνησκόμενοι μὲ γλυκὺν νόστον ἀγώνων τραχέων καὶ ἐποχῶν καταθλίψεως, εἰς διήνυσαν κατὰ τὴν ἀνεργὸν ἐν τῇ Παιδείᾳ ζωήν των, περιπτώσεις, αἵτινες συνέχουν καὶ τὴν ἤδη ζωήν των εἰς βαθμὸν ὥστε καὶ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τοῦ παρατηρητοῦ — συνταξιούχου — νὰ παρακολουθοῦν τὰ ἐκπαιδευτικὰ πράγματα μὲ θερμότατον τὸ ἐνδιαφέρον.

Μὲ ἀγνήν, λοιπόν, ψυχικὴν ἀγαλλίασιν καὶ ἄκραν χαράν, ἠσθάνθημεν τὴν προσφάτως ὡραίαν ἐξέλιξιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων ἡμεῖς οἱ συνταξιοῦχοι καὶ χαίρομεν βαθύτατα, διὰ τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ Κρατικῇ μηχανῇ ἔλοβεν ἡ Ἐκπαίδευσις καὶ τὴν περιωπήν, ἣς ἔτυχον καὶ ἔτι θὰ τύχουν οἱ ἐν αὐτῇ συνάδελφοι.

Οὐδέποτε εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Κράτους ἐσημειώθη τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον μεγαλεῖον καὶ θαῦμα πνοῆς, ὥστε ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναλάβῃ ἐπὶ τῶν ἰδίων ὤμων καὶ νὰ κηρύξῃ τὴν Παιδείαν τοῦ Κράτους κύριον μέλημά του ἀναλαμβάνων στὰ ἴδια του χέρια τὸ κύριον θεμέλιον τοῦ Ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος, τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι τοῦτο ἡ ἐνσάρκωσις τῆς γνώμης, ὅτι «τότε ἡ Παιδεία θὰ εὕρῃ τὴν πλήρη θεραπείαν της ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας εἶναι καὶ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας» καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσθέτομεν ἡμεῖς, «ἐφ' ὁποίος δμως καὶ νὰ πιστεύῃ εἰς αὐτήν», ὡς ὁ Γεώργιος Παπανδρέου.

Καὶ ἰδοὺ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ὁ μύστης τῆς Παιδείας, ὁ ἐμπνευσμένος καὶ πιστεύων εἰς τὴν ἔννοιαν αὐτὴν Πρωθυπουργὸς Γεώργιος Παπανδρέου, ὁ Ἱεροφάντης τῆς Παιδείας, τοῦ ὁποίου τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀφῆκε πάντοτε ἐποχὴν καὶ ἀθανασίαν τὰ ἔργα τῆς στοργῆς καὶ πίστεώς του, κρατεῖ τὸν Θῶκον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ὄχι ὡς τόπον, ἀλλ' ὡς εὐθύνην καὶ ἔργον, ὡς καθῆκον.

Δικαιολογεῖται διὰ τοῦτο ἡ εἰς τὰ μάτια τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔκστασις καὶ τὸ θάμβος.

Ἄφωνος καὶ κατάπληκτος βλέπει ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τὴν ἐπομένην τῆς ἀναλήψεως τοῦ ἔργου, ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον, τὰ δύο μεγάλα βήματα, ὑψηνδους καταβολάς: Δωρεὰν Παιδεία καὶ κατάργησις τῶν ἐξετάσεων, εἰσαγομένου νέου συστήματος δοκιμασίας καὶ ἐπιλογῆς.

Αὐτομάτως ὁ εἰς ταῦτα ἀνεξάντλητος ἐνθουσιασμός μου ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς μνήμης μου μίαν ἱεράν, ὅσον καὶ θλιβερὰν ἀνάμνησιν, τὴν ὁποίαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, θεωρῶ καλὸν νὰ μάθουν καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ παλαιοὶ συνάδελφοι, διότι ἀξίζει καὶ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀνέκδοτος, ἀφοῦ δείχνει τὴ μιζέρια, ποῦ ἐπεκράτει ἄλλοτε καὶ πῶς ἀνώτεραι ἀντιλήψεις καὶ ἠθικοὶ καὶ θαυμαστοὶ συνδικαλιστικοὶ ἀγῶνες συνεθλίβοντο καὶ συνετρίβοντο μπροστὰ στὸ στενὸ πνεῦμα τῆς κακομοιριᾶς.

Τὸ μεγαλειῶδες τοῦτο πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον προτίθεμαι νὰ ἐκθέσω, ἀνήκει εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ μεγαλοπνόου, ἐξαιρέτου καὶ ἀγαπητοῦ συναδέλφου κ. Θεοδώρου Ἀντωνοπούλου, ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν ἀνυπέρβλητον προσωπικότητα εἰς τὴν ἐγγένει γραμμὴν τοῦ Κλάδου, παιδαγωγικήν, ἐκπαιδευτικὴν καὶ συνδικαλιστικήν, ὡς Διδάσκαλος, ὡς Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ὡς αἱρετὸς Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος, καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητῶ πλήρη συγγνώμην — ἔστω καὶ ἂν τὸν δυσαρεστήσω — διότι, χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν του ἢ κἂν γνῶσίν του, προβαίνω εἰς τὴν διατύπωσιν ταύτην.

Ὁ ὑπέροχος οὗτος συνάδελφος καὶ ἄφοβος συνδικαλιστὴς ἀπέβλεπε μὲ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἄνοδον τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶχε σκέψεις, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἐχαρακτήριζεν «Ὁραματισμούς, πλὴν δμως εἰς μίαν διδασκαλικὴν ψυχὴν καὶ εἰς ἓν τοιοῦτον πλῆθος ἀδύχων συνδικαλιστῶν συναταίρων 16 000 τότε καὶ σήμερον 25.000 Διδασκάλων, πραγματοποιησίμους».

Ἡ κρατοῦσα κατάστασις τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τὸν ἀηδοῦχει, τὸν ἐστενοχώρει. Τὴν ἤθελεν ἀποδοτικήν, τὴν ἤθελεν ὑπερήφανον, ὑψηλὴν καὶ ὡραίαν, θαυμαστήν, σεβαστὴν εἰς πάντας καὶ ἀξιοζήλευτον ἀπὸ πάντας.

Καὶ ὡς πρῶτον του ξεκίνημα ἔθεσε τὴν ἀνέγερσιν καὶ δημιουργίαν συγκροτήματος κτιρίων τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς πιὸ κάτω σκοπούς:

Πρὸς τοῦτο, Προέδρου ὄντος τῆς Δ.Ο.Ε. — δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖον ἔτος — παρουσιάσθη ἡ εὐκαιρία τῆς ἀγορᾶς τοῦ παρὰ τὸ Ἱπποκράτειον, ἀρκετῆς ἐκτάσεως, κτήματος Δεσύλλα ἀντὶ 1.500.000 000 τότε δραχ., δηλαδὴ 1.500.000 σημερινῶν καὶ μάλιστα μὲ πολλὴν πιθανότητα σοβαρᾶς ἐκπτώσεως, ἂν ἐπληρώνετο ἀμέσως.

Χρήματα ὑπῆρχον ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις διὰ τὸ μέγαρον τῆς Ὁμοσπονδίας, τὸ ὁποῖον δὲν εἴχομεν ἀκόμη ἀγοράσει — καὶ τῆς ἰδέας τῆς ἀγορᾶς τοῦ ὁποίου πατὴρ εἶναι ὁ ἴδιος — καὶ ἀπὸ τὸ μέγα κεφάλαιον τοῦ ἐράνου μας «γιὰ τὰ γκρεμισμένα Σχολεῖα», ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου θὰ ἐγίνετο ἄτοκον βραχύχρονον δάνειον.

Ὁ ἐμπνευσμένος οὗτος συνάδελφος, ὁ ἥρεμος καὶ διαυγέστατος νοῦς, ἔφερε τὴν σκέψιν του ταύτην εἰς τὸ Συμβούλιόν του, τινὰ μέλη τοῦ ὁποίου, ἀτυχῶς, ἀντέδρασαν καὶ διὰ τῆς ἀντιδράσεώς των ἐβολοφόνησαν, ἀθελήτως πάντως, ἀνεπανορθώτως τὴν ὡραίαν αὐτὴν πραγματοποίησιν καὶ ἐνεταφίασαν τὴν λαμπρὰν πρωτοβουλίαν, διότι ὁ εἰσηγητής, ἄφοβος ὡς ἦτο, ἐνεργῶν μόνον δι' ὁμοφωνίας καὶ μὴ ἀνεχόμενος σχόλια, παρητήθη τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ σκοποῦ, καίτοι οἱ ἀντιδρῶντες ἀπετέλουν μειοψηφίαν.

Δεύτερον ἐπίστευεν ὁ φεραυγὴς οὗτος νοῦς, πὼς ὁ Κλάδος θὰ ἔπρεπε καὶ ἐν τῇ πράξει νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἱκανότητά του καὶ τὴν πνευματικότητά του.

Πρὸς τοῦτο ἐσκόπει νὰ ἱδρύσῃ ὑποδειγματικὸν Σχολεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας, πρῶτον ἐν Ἀθήναις, μὲ παραρτήματα ἐν αὐτῇ ὅλων τῶν βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν δράσεων, τῶν εἰς τὴν ζωὴν ὑπαρχουσῶν.

Εἰς τὰ Κεφάλαια θὰ ἐλάμβανον μετοχὴν καὶ ὅσοι ἀπὸ τὸν Κλάδον ἤθελον.

Τὸ Σχολεῖον τοῦτο, ἀσφαλῶς, θὰ ἐξελίσσετο εἰς πνευματικὸν κολοσσόν, ἀλλὰ καὶ εἰς οἰκονομικὸν τοιοῦτον, ὥστε θὰ ἐπεξετείνετο μὲ παραρτήματα εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πατρίδος μας. Θὰ ἀπετέλει πλέον ὀργανισμόν, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ λύσῃ καὶ παιδαγωγικὰ προβλήματα καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν ἄνοδον τοῦ τόπου νὰ συμβάλῃ καὶ ἐκλεκτὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους νὰ ἐνέδρῃ καὶ νὰ μορφώσῃ.

Θὰ ἠδύνατο δηλαδὴ ἔτσι ὁ Κλάδος νὰ ἀναχθῇ εἰς περιωπὴν καὶ νὰ ὁδεύῃ, ἀσφαλῶς, εἰς τὴν ἀποστολήν του. Θὰ ἠδύνατο ἐπιζήλως νὰ βοηθήσῃ τὰ φτωχά, μὰ φωτεινὰ καὶ ἔξοχα παιδιά, νὰ γίνουν ὅτι ἡ θεία προίκα τοὺς ἔχει ὁρίσει νὰ γίνουν εἰς προκοπὴν καὶ ἐθνικῶς ἐργατικὰ κεφάλαια.

Τρίτον ἤθελε νὰ κάμῃ ὁ Κλάδος οἰκοτροφεῖον διὰ τὰ παιδιὰ τῶν συναδέλφων τῆς ὑπαίθρου, τὰ σκουδάζοντα εἰς Ἀθήνας, τῶν ὁποίων ἡ Ὁμοσπονδία θὰ ἀνελάμβανε τὴν κηδεμονίαν καὶ ποδηγεσίαν.

Τέλος τὸ κτιριακὸ αὐτὸ συγκρότημα, ἐπίστευε πὼς θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ μιὰ Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία, ἕνα Ἰνστιτοῦτο Παιδαγωγικῶν ἐρευνῶν ἀνωτάτης γραμμῆς. Κάτι ἀνώτερο τῶν Πανεπιστημίων καὶ ἐκεῖ νὰ ἐμορφώνοντο ἀπὸ ἐπιφανεῖς καθηγητὰς μὲ ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ λατρείαν, πίστιν καὶ ἱκανότητα, φωτεινὰ μυαλὰ, γιὰ νὰ ἀναλάβουν τὸ ἔργον τοῦ Διδασκάλου.

Ἤθελε νὰ καθιερώσῃ τὰς παιδαγωγικὰς παιδικὰς ἐξοχὰς καὶ τοὺς παιδαγωγικοὺς παιδικοὺς σταθμοὺς καὶ ἄλλα δμοια.

Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ πρόγραμμα, σύστημα καὶ βαθμιαίως.

Ἐπεδιώκετο δηλαδὴ διὰ τοῦ τοιούτου προγράμματος ἡ ἀνάληψις καὶ συγκρότησις γενικῶς τῆς Δημοτικῆς, τῆς Λαϊκῆς Παιδείας εἰς τὰς χεῖρας καὶ διὰ τῶν χειρῶν τῆς ἰδίας τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἀντίδρασις διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ κτήματος Δεσύλλα μοιραίως ἔφερε τὴν ἀνακοπὴν τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν. Καὶ ἡ ἀκολουθήσασα ἐκλογὴ τοῦ κ. Θεοδ. Ἀντωνοπούλου ὡς αἱρετοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου τὴν συνέχισιν τῆς ἀνακοπῆς ταύτης.

Διαρκούσης τῆς ὡς αἱρετοῦ θητείας του, κατὰ τὴν ΚΗ' Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Κλάδου παρεδώκαμε τὴν Διοίκησιν τοῦ Κλάδου εἰς χεῖρας ἱκανάς, κατὰ πλειοψηφίαν τοὐλάχιστον, νὰ παρασκευάσουν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν κατὰ τὸ ἑπόμενον διαδοχὴν ἀπὸ τοῦ ἀνεκτιμήτου τούτου συναδελφικοῦ στελέχους, πρὸς συνέχισιν τοῦ ἀνακοπέντος πραγράμματός του.

Πλὴν δμως οἱ ἐκλεγέντες, καθ' ὅλα ἀκέραιοι καὶ σώφρονες καὶ μὲ ψυχικὴν ἀνωτερότητα καὶ πίστιν εἰς τὸν συνδικαλισμὸν καὶ τὰ πέπρωμένα τοῦ Κλάδου, καίτοι σημειώσαντες ἀνθηροτάτην καὶ λίαν ἐπαινετὴν δράσιν, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀνακόψουν τὸ ἀντίθετον ρεῦμα, ὥστε κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ΚΘ' Γεν. Συνέλευσιν δὲν κατωρθώσαμε, κατὰ τὴν ἐκλογήν, νὰ περισώσωμεν οὐδ' αὐτὸν τὸν ὄγκον τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ μεγαλείου — τὸ κατόχημα τοῦ Κλάδου—Θεόδ. Ἀντωνόπουλον, τὸν ἐξωθηθέντα εἰς ὁποψηφιότητα, περισσότερον παντὸς ἄλλου, ὑπ' ἐμοῦ, ἐνῷ ἤρνεῖτο ἐμμόνως βλέπων τὸ ἐκδήλως τότε κρατοῦν πνεῦμα τῆς συνελεύσεως.

Πίστη μου ἦτο, ὅτι ποτὲ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἐπιτύχῃ ἕνας Ἀντωνόπουλος. Ποτὲ δὲν ἤθελα νὰ παραδεχθῶ, ὅτι τόσον ὁ κλάδος εἶχε βυθισθῇ εἰς σκότος καὶ ψυχολογικὴν μετάπτωσιν ἀπὸ τὰ χθὲς Ὠαννὰ εἰς τὰ σήμερον Σταύρωσον - Σταύρωσον.

Σκοπός μου δὲ ἀκριβῶς ἦτο νὰ περισωθῇ ὁ ὀψίνους Θεόδ. Ἀντωνόπουλος, ἔστω καὶ μόνος, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Διοικήσεως, ὥστε νὰ ἠδυνήθῃ ἡ ἀκραδάντου πίστεως καὶ ἀδιαστείστου παιθοῦς φωνή του διὰ τὴν συνέχισιν ἐν καιρῷ τῶν μεγάλων του ἰδεῶν.

Εἰς τὴν σκέψιν μου ταύτην δὲν εἰσέδυσαν, ἴσως καὶ ἀκόμη, οἱ σοβαροὶ φίλοι ὁμόφρονές μου, οἱ ἐορθέντες εἰς τὴν αὐτὴν ὄχθην τοῦ ἀγῶνος μας καὶ διὰ τοῦτο κατελόγιζαν, ἴσως καὶ σήμερον, τὴν τρομερὰν εὐθύνην, ὅτι διὰ τῆς προτροπῆς μου ἐθυσίασα ἕναν Ἀντωνόπουλον εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Συνδικαλισμοῦ τοῦ Κλάδου.

Εἶναι δμως τοῦτο ἐκτὸς οὐσίας. Δι' αὐτήν, καὶ μόνον διὰ τὴν οὐσίαν, τὸν παρώτρυνα μὲ πίστιν «ὁ καλὸς Στρατηγὸς εἰς τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου πίπτει πρῶτος εἰς τὰς γραμμάς».

Ἕνας τέτοιος γίγας τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως μένει ἔκτοτε εἰς τὸ περιθώριον.

Ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι εἰς τόσον μεγαλόπνοος συνάδελφος θὰ ἦτο, ἐν τῇ πυροδοτήσει εὐκαιρίᾳ τῆς ὁλοκληρώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων, λίαν ἐπωφελής, ἂν μετεκαλεῖτο εἰς ἀνάλογον ἀνωτέραν ἐνεργὸν θέσιν καὶ ὅτι μὲ τὴν ἀρετὴν τῆς πίστεώς του πρὸς τὸ Λαϊκὸν Σχολεῖον καὶ τὸν Διδάσκαλον καὶ τὴν μεστὴν ἐπιστήμης περὶ τούτων γνῶσιν του, θὰ ἐχώρει ἀπερισπάστως εἰς μέτρα καὶ συστήματα ὁδηγούντα εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ ἐργάτου του.

Ἂς μὴ συνεχίσῃ τὴν εἰς τὸ περιθώριον ζωὴν ὁ πεπροικισμένος μὲ τόσην ἔμπνευσιν, παρρησίαν καὶ ἀνιδιοτέλειαν, ὁ γόης τοῦ λόγου καὶ ἐμπνευστὴς τῶν μεγάλων ἐμπνεύσεων συνάδελφος, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν, διὰ τὴν, δι' ἣν εἶναι τεταγμένος, μοῖραν τοῦ Κλάδου.

Συγκλονίζομαι ἀπὸ τὸ δραμα μιᾶς τέτοιας πραγματικότητος καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι τότε ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία πανευδαίμων θὰ χειροκροτῇ, τὰ Ἑλληνόπουλα θὰ ἀνυμνοῦν καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τῇ πραγματικῇ ἀνορθώσει τοῦ Λαϊκοῦ Σχολείου θὰ εὐγνωμονῇ.

Κοινωνικά

Τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των Νικόλαον Φορούλην, Διδάσκαλον Ἀλμυροῦ καὶ Καλὴν Σιώμου συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

Γεώργιος Οἰκονόμου
Πρόεδρος Συλλόγου Β' Μαγνησίας

*

Τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ἐκλεκτὸν συνάδελφον Ἀθανάσιον Παπανικολάου Διδάσκαλον Περδικακίου Βάλτου μετὰ τῆς Λουκίας Ζώη, δευτεροετοῦς σπουδαστρίας τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Ἀμφιλοχίας συγχαίρει ἐγκαρδίως.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Βασ. Ἀλέστας

ΟΙ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου, ἡ προσωπικὴ παρουσία τοῦ ὁποίου μαρτυρεῖ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν, ἔχουν τοποθετηθῆ, ὡς γνωστόν, δύο ἔξοχοι ἄνδρες: ὁ πολιτικὸς κ. Λουκῆς Ἀκρίτας, ὡς Ὑφυπουργὸς καὶ ὁ ἐπιστήμων κ. Εὐάγγελος Παπανοῦτσος, ὡς Γενικὸς Γραμματεύς.

Ο κ. ΛΟΥΚΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

Ὁ κ. Λ. Ἀκρίτας κατατάσσεται εἰς τὴν χορείαν τῶν νέων πολιτικῶν. «Νέος» ὄχι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν προσφάτου ἀναμίξεώς του εἰς τὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία ἔχει ὑπερδεκαετῆ σταδιοδρομίαν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ὅτι περιλαμβάνεται μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐκφράζουν πράγματι κάτι τὸ νέον εἰς τὴν παλαιὰν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Εἰσῆλθεν ὁ κ. Ἀκρίτας εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν καὶ ἐπιβλήθη καὶ ἐκυριάρχησεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς αὐτήν, ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ἄλλοτε Ε.Ο.Ε.Κ., κινήματος κατ' ἐξοχὴν ἀνανεωτικοῦ καὶ προοδευτικοῦ. Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν δὲν ἐδόθη, τότε, ὁ καιρός, διὰ μίαν ἐκτεταμένην δημιουργίαν, ἀνταξίαν τῶν εὐγενῶν προθέσεων καὶ τῶν ἀναμφισβητήτων ἱκανοτήτων. Ἄξιαν ἔχει ἡ ὁρμὴ μὲ τὴν ὁποίαν εἰσῆλθεν εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον ὁ νέος ὑπουργός μας. Ἀμετακίνητος ἀγωνιστὴς εἰς τὰς ἀπαλλαξεις τῆς Δημοκρατίας, μὲ ἰδεολογικὴν καὶ πολιτικὴν συνέπειαν ἀξιοθαύμαστον, χωρὶς ταλαντεύσεις, χωρὶς ὑπολογισμούς, ἔπραξε πάντοτε εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον του.

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν προσέφερεν ὑπηρεσίας ὄχι ἁπλῶς ἀναγνωρισμένας, ἀλλ' ἀληθῶς πολυτίμους. Ἐστάθη πιστὸς στρατιώτης παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Παπανδρέου, ὡς πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀπελευθερώσεως καὶ διέπρεψεν ὡς δημοσιογράφος καὶ ἀρθρογράφος μὲ τὰ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΝΕΑ» του, τὰ ὁποῖα ἐξεδίδε καὶ ἐπὶ Κατοχῆς, μὲ μυρίας δυσχερείας. Τοὺς παλμοὺς τῆς Ἑλλάδος ἀντανακλᾷ πάντοτε ἡ πολυσχιδὴς ὁρᾶσις του. Καὶ τὸ ἐθνικὸν του φρόνημα κατ' ἐξοχὴν ἐκφράζει ὁ ἐπίμονος ἀγὼν του διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου, ἰδιαιτέρας πατρίδος του, τῆς ὁποίας ἐχρημάτισε ἐθναρχικὸς σύμβουλος ἐπὶ πολὺ διάστημα.

Πολλαὶ καὶ ποικίλαι εἶναι αἱ μέχρι τοῦδε προσφερθεῖσαι ὑπηρεσίαι ὑπὸ τοῦ κ. Ἀκρίτα. Τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον του διὰ τὰ ἐθνικά, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ θέματα, τοῦ ἐξησφάλισαν ζηλευτὴν θέσιν μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Δὲν εἶναι, ἄλλωστε, καὶ τυχαῖον τὸ γεγονός, ὅτι ἐξελέγη πρῶτος βουλευτὴς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐκλογικήν του περιφέρειαν. Ἀλλ' ἂν ὅλα αὐτὰ δικαίως τιμῶνται, ἡ σταδιοδρομία του καὶ ὡς ἀνθρώπου τῶν γραμμάτων, ἡ ἐν γένει πνευματική του συγκρότησις καὶ σταδιοδρομία, ἐπαξίως τὸν ἀνεβίβασε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Αἱ πρῶται του δηλώσεις καὶ ἐκδηλώσεις, οἱ πρῶτοι του λόγοι καὶ αἱ πρῶται του ἐνέργειαι μαρτυροῦν αὐγλώττως τὴν ἐπελθεῦσαν ἀλλαγήν. Οἱ Ἕλληνες Διδάσκαλοι θεωροῦν ὑψίστην τιμήν των, ὅτι θὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἀναγέννησιν, ὑπὸ ἕνα ὑπουργόν, φορέα ἀναμφισβητήτου ἀρετῆς καὶ προόδου, ὡς ὁ κ. Λουκῆς Ἀκρίτας.

Ο κ. ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ

Ὁ κ. Εὐάγγελος Παπανοῦτσος ἔχει τόσον στενὰ συνυφασμένον τὸ ὄνομά του μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν, ὥστε δὲν χρειάζεται, ἴσως, νὰ τὸν παρουσιάσῃ ἰδιαιτέρως ἡ Δ.Ο.Ε. εἰς τοὺς Διδασκάλους. Ἐπιβάλλεται ὅμως, ὅπως, διὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν γραμμῶν, τοῦ ἀποδοθῇ ἡ προσήκουσα τιμή, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκ νέου ἀναλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἐπὶ τοῦ παρόντος καί, ἀργότερον, τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἀναγγέλθη.

Δὲν εἶναι μόνον διακεκριμένος Παιδαγωγός, βαθὺς στοχαστής, ἐπίλεκτος διανοούμενος καὶ διαπρεπὴς συγγραφεύς ὁ κ. Παπανοῦτσος. Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν πνευματικὸς ἄνθρωπος εἰς τὴν Χώραν μας. Ἡ πνευματική του φυσιογνωμία καὶ προσφορὰ ἀντικατοπτρίζεται πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ μαρτυρεῖ τὴν πλουσίαν του συγκρότησιν, τὴν ὁλοκληρωμένην προσωπικότητά του. Τὰ συγγράμματά του, αἱ μελέται του, αἱ διαλέξεις καὶ τὰ μορφωτικά του μαθήματα, αἱ ἐπιφυλλίδες του εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς περιοδικά, τὰ ἄρθρα του καὶ αἱ γνῶμαι του, ἔχουν πάντοτε βαρύνουσαν σημασίαν καὶ χαράσσουν κατευθύνσεις. Ὅ,τι λέγει καὶ γράφει, ὅ,τι ὑποστηρίζει ὁ κ. Παπανοῦτσος εἶναι τόσον καλὰ θεμελιωμένον, ὥστε προκαλεῖ γενικὴν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν. Τὸ κῦρος του τὸ ἐπιστημονικόν, τὸ παιδαγωγικὸν καὶ τὸ πνευματικὸν ἐν γένει, εἶναι ἀναμφισβήτητον. Δι' αὐτὸ καὶ ἐστάθη προσφάτως ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ γνωστοῦ «Συμποσίου», ποὺ ἐμελέτησε τὰς κατακτήσεις καὶ τὰ προβλήματα τῆς Ἐθνικῆς μας γλώσσης.

Οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ὀφείλουν πολλά. Τοῦ ὀφείλουν τὴν πλουσίαν ἐμπειρίαν μὲ τὴν ὁποίαν τοὺς ὥπλισε διὰ τῶν ποικίλων καὶ ἀξιολόγων συγγραμμάτων του καὶ διὰ τοῦ περιοδικοῦ του «Παιδεία καὶ Ζωή», ποὺ, ἐπὶ ἔτη πολλά, διηύθυνε καὶ ἦτο τὸ μόνον σχεδὸν ἄξιον τοῦ ὀνόματός του, εἰς τὸν καιρόν του. Τοῦ ὀφείλουν ἐξόχους ὑπηρεσίας ποὺ ἠμπόρεσε νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν Παιδείαν γενικώτερον κατὰ τὸν ὀλίγον σχετικῶς χρόνον ποὺ, καὶ ἄλλοτε, ἐστάθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Τοῦ ὀφείλουν ὅμως, πρὸ παντός, τὸ δημοκρατικόν, προοδευτικὸν ἀνάθεμα, μὲ τὸ ὁποῖον τοὺς διεπότισε διὰ τῆς καθόλου ἐργασίας καὶ πολιτείας του. Ἡ προσφορά του αὐτὴ εἶναι ὄχι μόνον ἡ κατ' ἐξοχὴν δηλωτικὴ τῆς ἐντόνου φυσιογνωμίας του, ἀλλὰ καὶ ἡ μένη ποὺ ἐγγράφεται καὶ τώρα — ἰδίως τώρα — τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀνακαίνισιν, τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀναγέννησιν.

Εἰς ἕνα τοιοῦτον ἄνδρα, κατ' ἐξοχὴν προοδευτικὸν καὶ καινοτόμον, ποὺ μὲ περισσὴν σαφήνειαν καὶ τολμηρὰν συνέπειαν ἐχάραξε πάντοτε τὰς γραμμάς του καὶ ὑποστήριξε τὰς ἀπόψεις του, σύλλογος ἀναποδέατους τὰς ἐλπίδας των οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ ἰδίως οἱ Διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπτὰ δείγματα τοῦ ἐνδιαφέροντός του. Εἶναι δὲ ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ διαψευσθοῦν εἰς τὰς προσδοκίας των.

ΤΑ 150 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΟΥΦΑΣ

('Ο ἀθάνατος ἐνσαρκωτὴς μιᾶς ἱστορικῆς ἰδέας)

Τοῦ κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΘΩΜΑ, Διδ)λου Ζαγορᾶς—Βόλου

Οἱ κρίσιμες ὧρες στὰ ἔθνη περιμένουνε τοὺς μεγάλους ἄντρες. Τοὺς περιμένουνε σὰ μεσσίες, γιὰ ν' ἀρπάξουν τὶς τύχες των καὶ νὰ τὶς διοχετέψουν σὲ καινούργια κοίτη. Νὰ γίνουν οἱ συμπυκνωτῆρες τοῦ λεί κοῦ καημοῦ καὶ, ζωντανὲς σημαῖες, νὰ ὁδηγήσουνε στὴν μεγάλη μοῖρα τὴ ράτσα μας. Ἔτσι ἐξαγοράστηκαν στὴ ζωὴ δικαιώματα, κερδίστηκαν μεγαλεῖα, ἔτσι γράφτηκαν κορυφαῖες ὧρες μὲς σ' ἕναν ἀέρα ἡρωϊκῆς μοσκοβολιᾶς. Ἔτσι δημιουργήθηκε καὶ τ' ἀδευτέρωτο Εἰκοσ.ένα.

Χρειάστηκε νὰ προηγηθεῖ μιὰ παρουσία γεννημένη ν' ἀνταποκριθεῖ σ' ἕνα μήνυμα βαρύ. Νὰ συνομιλήσει μὲ τὴ φωνὴ τῆς καρδιᾶς, νὰ γίνει ὁ οἰστρηλάτης ἑνὸς βαριόμοιρου λαοῦ, δέχτης καὶ συντονιστὴς τῶν ἀναπαλμῶν του.

Μ' ἀ τέτοια ρωμαλέα φυσιογνωμία ζητοῦσε τὸ Ἔθνος μὲς στὴν πηχτὴ νύχτα τῶν τετρακόσιων χρόνων. Τὴ βρῆκε στὰ 1779, χρόνο ποὺ γεννιοῦνταν, στὸ Κομπότι τῆς "Αρτας ὁ **Νικόλαος Σκουφᾶς**. Αὐτὸς ποὺ θὰ σαρκώσει ἀργότερα τὸ βαρὺ ὄνειρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ τὸ κάνει πραγματικότητα. Στὰ μικράτα του ὁ Σκουφᾶς μαθήτεψε κοντὰ στὸ Δάσκαλο τοῦ χωριοῦ του Θεοχάρη Νέοβγιο. Μιὰ ἀκροτηριασμένη ἐκκλησιὰ ἦτανε τὸ σκολειό τους. Λίγα χρόνια παρὰ ὕστερα διηύρυνε τὶς γνώσεις τοὺ κοντὰ στὸν ἀκουστὸ Δάσκαλο τοῦ Γένους Βενδραμὴ στὸ Μεσολόγγι. Μὲ τέτοιο μικρὸ πνευματικὸ ὁπλισμὸ ὁ νεαρὸς Ἠπειρώτης ἄνοιξε ἐργαστήρι στὴν "Αρτα κι ἔφκιανε σκοῦφιες. Τότε οἱ γνώριμοί του παρατήσαν τὸ πραγματικό του ὄνομα καὶ τοῦ κόλλησαν τὴν προσωνυμία Σκουφᾶς. Ἀπ' τὴ δουλειὰ ποὺ ἔκανε.

Ἦτανε ἐποχὴ ποὺ τὸ φάσγανο τοῦ 'Αλῆ - πασᾶ μετεωρίζονταν στὴν Ἤπειρο. Ἡ πικρίλα τῆς σκλαβιᾶς, καθημερινὴ μετάλειψη τῶν ραγιάδων, γινάτανε φαρμάκι ἀνυπόφερτο, κι ἐδῶς ὁ τύραννος μὲ θηριωδίες ἀναλίγωνε τὶς καρδιές. Μέρες καὶ χρόνια ἀσήκωτα σὰν τὸ μολύβι, τέτοια ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ἀνεχθεῖ ἄλλο ὁ φιλελεύτερος Σκουφᾶς. Καὶ μιὰ μέρα τοῦ 1813 ἐκπατρίστηκε. Πῆγε στὴ μακρινὴ 'Οδυσσό, τὸ κατάλυμα πάμπολλων ραγιάδων, ποὺ ζητοῦσαν μὲς στὴν πικράδα τῆς ἀποδημίας τὸ ποτήρι τῆς χαρᾶς. Στὴ ροῦσικη πολιτεία τὸν συναπαντοῦμε ὁ πάλληλο σὲ ἑλληνικὸ ἐμπορικὸ κατάστημα. Ὡς τόσο στὴ θέση τῆς καρδιᾶς του βρίσκονταν ἡ Πατρίδα. Ἡ μαύρη μοῖρα της κι ὁ ἐλευτερωμός της ἦταν τὸ ὁποκείμενο τῆς σκέψης του. Οἱ νύχτες καὶ οἱ μέρες περνοδανε γιὰ τὸ φτωχὸ Σκουφᾶ μὲ σκέψη καὶ μαράζι πολύ. Ἀλλὰ στὸ σωθικά του ἔκαιγε ἡ φωτιὰ μιᾶς ἡρωϊκῆς ὁταρξῆς. Εἶχε γίνει κι αὐτὸς κομμάτι τῆς ραγιάδικης καρδιᾶς, τὸν ἀγκοδσευε ἡ ἀγχόνη τῆς σκλαβιᾶς. Τί σὰν δὲν ἦτανε ὁ ἴδιος τώρα ραγιάς; Προέκταση μήπως τῆς Ἑλλάδας δὲν ἀποτελοῦσε;

'Απ' τὴν ἄλλη μεριὰ ἕνας ἄλλος Ἕλληνας ὁ Γιαννιώτης 'Αθανάσιος Τσακάλωφ εἶχε κάνει ἐπίσης τὴν ἐλευθέρωση τῆς Πατρίδας δρᾶμα ἀγαπημένο. Οἱ δυὸ θερμουργοὶ πατριῶτες συναντήθηκαν κάποια μέρα στὴν 'Οδυσσό. Ὁ Τσακάλωφ ἀποτελοῦσε μέλος τοῦ «Ξενόγλωσσου ξενοδοχείου τοῦ Παρισιοῦ» κι εἶχε κατέβει στὴ Ρωσία ν' ἀνταμώσει τὰ γονικά του. Ὁ ἕνας βρῆκε στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου τὸν ἐνισχυτή του καὶ τὴ συμπλήρωσή του. Πυρωμένοι κι οἱ δυό, ταὐτισαν τὶς ἀπόψεις τους καὶ πήρανε τὴν μεγάλη, τὴν ἱστορικὴ ἀπόφαση. Νὰ γίνουνε οἱ δημιουργοὶ μιᾶς μυστικῆς ὀργάνωσης καὶ μὲ στόχο τὸν ξαναγεννημὸ τῆς Ἑλλάδας, νὰ ριχτοῦνε στὴν πάλη γιὰ τὴν ἕνωση τῶν ζωντανῶν στοιχείων τοῦ 'Ελληνισμοῦ.

"Ητανε τότες ἡ 25η 'Οκτωβρίου 1814, μέρα πού τὸ πρῶτο κάτταρο τῆς «'Εταιρίας τῶν Φιλικῶν» ἔπαιρνε σχῆμα καὶ μορφή.

Λιγοστὲς μέρες ὀργότερα οἱ δυὸ γίνουνταν τέσσερις. Προστεθήκανε κοντά τους ὁ 'Εμμανουὴλ Ξάνθος ἀπὸ τὴν Πάτμο κι ὁ Παναγιώτης 'Αναγνωστόπουλος ἀπ' τὴν 'Ανδρίτσαινα. Ἡ ἁγία τριάδα — σύμβολο τῆς ἀέναης ἀγωνιστικῆς ἀντοχῆς τοῦ "Ελληνα — ἄρχισε νὰ βάζει στὴν κατευθυντήρια γραμμή τους τὰ ἀναγκαῖα τῆς σκέδια. "Ολοι κινοῦνται στὴν 'Οδυσσὸ γιὰ μυήσεις κι ὁ Σκουφᾶς πηγαίνει στὴ Μόσχα. 'Ανακοινώνει τὸ μυστικὸ σὲ ἀρκετοὺς "Ελληνες, μὰ ποὺ νὰ συλλάβουνε αὐτοὶ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδιᾶς τοῦ 'Ηπειρώτη! Τὸν θεωροῦν φαντασιόκοπο καὶ τὸν χλευάζουνε. Πόσο δύσκολο εἶναι ν' ἀποκριθεῖ ὁ ἄνθρωπος σὲ δ,τι ἀποτελεῖ ἐπιταγὴ καὶ κλήση ζωῆς!...

Μὲ τὰ κατάλοιπα τῆς πίτρας ὁ Σκουφᾶς, ἀφήνει τὴ Μόσχα στὶς ἀρχὲς τοῦ 1816, ἐπιστρέφοντας στὴν 'Οδυσσό. Ὁ 'Αναγνωστόπουλος ἀνέλαβε νὰ τὸν ψυχδσει. Νέος ἀέρας ἀναρρίπισε τὰ φυλλοκάρδια του. Ἐκάλεσε τότε τοὺς δμοίδεάτες του καὶ, μὲς σὲ ἀτμόσφαιρα ἐκτακτα ὁ πεβλητική, δώσανε τὸν ὅρκο τους. Γιὰ τοῦτο κλείστηκαν σ' ἀπόκεντρο χῶρο καὶ στάθηκαν μπρὸς σ' ἕνα τραπέζι. Πάνω στὸ τραπέζι βάλανε ἕνα ἀνοιγμένο κερί, ἕνα πιάτο μ' ἕνα σπαθὶ στὰ χείλια του. Τὴν ὥρα ποὺ ἀπάγγειλαν τὸν ὅρκο ἀκουμποδανε τὸ δεξί τους χέρι στὴν πάλλουσα καρδιὰ τους. Ὁ φριχτὸς ἐκεῖνος ὅρκος εἶχε τοῦτο τὸ τέλος:

«Ὁρκιζόμεθα δὲ πρὸ πάντων ὅτι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν τυράννων τῆς πατρίδος μας τὸ πῦρ καὶ ὁ σίδηρος εἶναι τὰ μόνα μέσα τῆς διαλλαγῆς καὶ τίποτε ἄλλο. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ καὶ ἠθελαν ἀναιρέσωμεν τὴν ἱερότητα τῶν χρεῶν μας, κινοδμενοι ἀπὸ αἰσχροκέρδειάν τινα ἢ δειλίαν, ἢ ἄλλην ὁποιανδήποτε αἰτίαν, τὸ ὄνομά μας νὰ παραδίδεται ἀνάθεμα καὶ εἰς τὴν κατάραν τῶν ὁμογενῶν μας, τὸ αἷμα μας νὰ χυθεῖ ὡς χόαται ἀδίκη τὴν στιγμὴν ὁ οἶνος ἐδτος, τὸ δὲ σῶμα μας, μὴ ἀξιοδμενον ταφῆς, νὰ γίνῃ βορὰ τῶν θηρίων καὶ τῶν ὀρνέων».

Σὰν ἔλεγαν τὰ τελευταῖα λόγια ἔχυναν κόμπο - κόμπο τὸ κόκκινο κρασὶ — σύμβολο τοῦ αἵματός των — πάνω στὸ σπαθί. Στὸ τέλος δοκίμασαν ὅλοι ἀπ' αὐτό, ἀσπαστήκανε καὶ διασταύρωσαν πύρινες ἐόχές.

'Απὸ δῶ καὶ μπρὸς τώρα θ' ἀρχίσει ὁ τραχὸς Γολγοθᾶς γιὰ τοὺς ἀδερφούς. Ἕνα ἔργο ἀναγεννητικό, ζυμωμένο μὲ μόχτο κι ἱδρῶτα πολύ. Π·ὸ παίρνει ἀνυπερ'ίαστα δραματικὲς διαστάσεις καὶ ἰσοσταθμίζεται μὲ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων ἀνακαινιστῶν τοῦ κόσμου. Γιατί ἡ ἀθάνα·η τετράδα, λευτερωμένη ἀπὸ κίνητρα ταπεινά, ὥρθωσε τ' ἀνάστημά της καὶ μὲ σημαία τὸ ἐπεῖγον αἴτημα τῆς ἀναγέννησης τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδας, ρίχτηκε σὲ μιὰ ἀνήκουστη πάλη. "Ολοι περιφέρουνται καὶ φωτίζουν. Ὁ Σκουφᾶς ἐπισημαίνει ὀν Πηλιορείτη σοφὸ 'Ανθιμο Γαζή, τοῦ κεῖνες τὶς μέρες βρίσκουνταν στὴν 'Οδησσό. Στὸ πρόσωπό του ὁ ἱδρυτὴς — πρόσωπο ἀκτινοβόλο καὶ ἀ δνομα βαρὺ — θέλει νὰ βλέπει τὸν αὐριανὸ ἀρχηγό του:

—Πάτερ 'Ανθιμε, τοῦ λέγει, ἐχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὰ φῶτα σου. Ἡ φλογερή σου ψυχὴ θὰ μᾶς ἐγκαρδιώσει.

Ὁ Γαζὴς δμως ἀπαμπόλησε ἀρχικὰ τὴ μεγάλη τιμή. Εἶχε κακιὰ πεῖρα ἀπ' τὸ παρελθόν, ὅταν παρόμοιες ἐξεγέρσεις πήγαιναν στὰ χαμένα. Ὡς τόσο καὶ δὲν ἀπόκλεισε τὴ συμμετοχή του στὴν 'Εταιρία. "Υστερα ἀπὸ λίγες μέρες ζύγιασε καλύτερα τὰ πράγματα κι ὁ σοφὸς Πηλιορείτης ἀνταποκρίθηκε στὴν ἔκκληση τοῦ Σκουφᾶ.

—'Απὸ δῶ καὶ μπρὸς Σκουφᾶ εἶμαι δικός σας, τοῦ μηνάει. Δὲν θέλω δμως ὀφφίκια κι ἀρχηγίες. Μοῦ ἀρκεῖ νὰ εἶμαι ἕνας ἀπ' τοὺς τελευταίους τῆς 'Εταιρίας.

—"Οχι πάτερ 'Ανθιμε, τὸν ἀντισκόφτει ὁ Φιλικός. Θὰ εἶσαι καὶ σὺ ἕνας ἀπ' τοὺς ἀρχηγούς, μιὰ καὶ ἔχεις ὅλες τὶς ἱκανότητες.

'Απ' τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ Γαζὴς γίνηκε ἕνας ἀπ' τοὺς θερμότερους κήρυκας τῶν ἐπαναστατικῶν ἰδεῶν τῆς 'Εταιρίας.

Στὸ μεταξὺ διάφορες εἰδήσεις γιὰ ὁποκτες ἐνέργειες μερικῶν ἑταιριστῶν κι ἄλλες ἀποτυχίες τῆς 'Οργάνωσης ἔφεραν σὲ δοκιμασία τὴν ἡγεσία της. Πικραμένος τότε ὁ Σκουφᾶς, θέλει νὰ μεταφέρει τὴν ἕδρα της ἀπ' τὴν 'Οδυσσὸ στὴν καρδιὰ τῆς τοδρκικης αὐτοκρατορίας, τὴν Κωνσταντινούπολη. Ὁ Τσακάλωφ ὅμως προτείνει τὸ Πήλιο. Ἡ ἀντίθεση τῶν δύο συναρχηγῶν κορυφώνεται μὲ τὴν καθοδο τοῦ τελευταίου στὸ Πήλιο. 'Ανοιχτόμυαλος δμως ὁ "Ανθιμος Γαζής, κατάλαβε πὼς ἂν ἡ ἕδρα μετατίθενταν στὴν Ἑλλάδα, θάχανε ἕνα μεγάλο μέρος ἀπ' τὴ νοητειά της καὶ τὴν ἐπιρροή της. Μακριὰ ὅπως ἦτανε, θὰ μποροῦσε νὰ φαντάζει στὴν ἀχαλίνωτη φαντασία τοῦ "Ελληνα σὰν ἕνα γιγαντιαῖο σωματεῖο μὲ ἡγέτες τρανούς.

Τελικὰ κατίσχυσε ἡ γνώμη τοῦ Σκουφᾶ. Ἡ 'Εταιρία μεταφέρθηκε στὴν Πόλη. Ἡ μεταφορά της ἐσήμανε καὶ τὴν ἀρχὴ μιᾶς συστηματικώτερης καὶ ἐπίμονης δραστηριότητας τῶν ἑταίρων. Στὸ πολυσύχναστο λιμάνι της ἄραζαν πάμπολλα καράβια, ἑλληνικὰ καὶ ξένα. Ἐπὶ πλέον τὸ Ἑλληνικὸ Φανάρι ἀποτελοῦσε τὴ δεξαμενὴ τῶν ἐλπίδων. Συνεπῶς ὑπῆρξεν εὐρὸς χῶρος γιὰ ἡρόση κι ἕνα σωρὸ εὐκαιρίες βίνουνταν γιὰ μυήσεις. Χάρη στὸ Σκουφᾶ καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργάτες του, καινούργια αἷμα κόλισε τότε στὸν κορμὸ τῆς 'Εταιρίας. 'Ανάμεσα στοὺς πολλοὺς ποὺ μόησε ὁ Πρωτεργάτης ἦτανε κι ὁ Τριπολιτσιώτης Παναγιώτης Σέκερης, θερμὸς πατριδολάτρης ποὺ, διαθέτοντας τὴ μεγάλη περιουσία του γιὰ τὴν εὐδοκίμηση τοῦ ἀγῶνα, στάθηκε σὲ κρίσιμες ὧρες σωτῆρας ἀληθινός.

Ἡ μεταφορὰ δμως τῶν ἀγωνιστῶν στὴν πρώτη πολιτεία τῶν 'Οθωμανῶν δημιοδργησε τὴν ἀδήριτη ἀνάγκη τῆς ἀναδιάρθωσής της. Οἱ συναρχηγοί, ἀντικρόζοντας κατάματα τὸν Τοῦρκο, ἔσφιξαν τὰ λουριά τους καὶ θεμελίωσαν σὲ νέες βάσεις τὰ πράγματα τῆς 'Εταιρίας. "Εκαναν μυστικὸ ἀλφάβητο γιὰ τὴν μυστικὴ συνεννόηση τῶν ἀδερφῶν καὶ ὁδήσαν τὶς διατυπδσεις γιὰ τὸν φωτισμὸ τῶν ἀρχαρίων. "Ετρεχαν δόντια κι ὑπόβαλαν δλους σὲ ἀπαντοτὸς δρκους, προκειμένου νὰ φυλάγουν γιὰ πάντα τὸ μυστικὸ ἔστω καὶ μὲ τὴ θυσία τοῦ ἑαυτοῦ των.

'Αλλὰ ἡ μαύρη μοῖρα σὰν ἐμπαθὴς δαίμονας, χτύπησε ἀγιάτρευτα τὸν φλογερὸ μαχητὴ Θὲς ἀπ' τὶς βασανιστικὲς φροντίδες, θὲς ἀπ' τὰ ποτήρια τῆς θλίψης ποὺ τοῦ ἐπιφύλαξαν ἐπιπόλαιοι ἑταῖροι, ὁ Σκουφᾶς ἔπεσε ἄρρωστος στὸ κρεββάτι ἀπὸ καρδιά. Ὡς τόσο δὲ σταμάτησε καὶ τὸν ἀγῶνα του. 'Απ' τὸ κρεββάτι καταρτίζει προγράμματα γιὰ νέες ἐξορμήσεις τῶν ἀποστόλων του στὴν Ἑλλάδα, τὴ Σερβία καὶ τὴ Βουλγαρία, συμβουλεύει καὶ κατευθύνει. Ὁ δόστηνος ἔβλεπε ὅτι δὲν τοδμεναν μεγάλα περιθώρια ζωῆς ἀκόμα κι ἔβαλε σὲ σκέψη νὰ κατεβάσει τὴν 'Αρχὴ στὴν Πελοπόννησο. Νὰ προφτάσει τουλάχιστο, ἔστω καὶ τὴν ἔσχατη στιγμὴ νὰ κηρύξει τὴν ἐπανάσταση καὶ νὰ πάει εὐχαριστημένος. Μὰ δὲν πρόφτασε. Στὶς 31 Ἰουλίου τοῦ 1818 παράδωσε τὸ πνεῦμα του πάνω στὴ γοητεία τῶν σαράντα χρόνων του.

Ὁ τιμημένος νεκρὸς θάφτηκε στὸ 'Αρναούτκιοϊ, πολίχνη τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου, χωρὶς πομπὲς κι ἐπικήδεια λιβανίσματα. Κανένας ἀπ' τοὺς ὁστερινοὺς δὲν ἔμαθε ποτὲ τὸν τάφο του, οὔτε ἀνακάλυψε τὴ φωτογραφία του. "Εφυγε σὰν ἕνας ἁπλὸς καὶ τακτικός, πάνω σὲ μιὰ κρίσιμη κομπὴ τῆς 'Οργάνωσής του, χωρὶς νὰ γευτεῖ τὸ ρίγος τοῦ πατριωτισμοῦ ἀπ' τὸ ἱστορικὸ κίνημα, ποὺ σκαθιάζε. "Εσβησε μὲ μόνο τὸν πόθο τῆς Λευτεριᾶς, ἕναν πόθο ποὺ τὸν ἀνήγαγε σὲ θρησκεία.

Τὸ κήρυγμα δμως τοῦ ἡρωισμοῦ, ποὺ ὁ ἴδιος σάρκωσε μὲ τὴν ἀγωνιστική του ἔξαψη καὶ τὴν ἁλύγιστη ἐμμονή του, στάθηκαν πηγὴ ἐμπνεύσης καὶ φρονηματισμοῦ γιὰ ὅλους. Κι ἂν ἔλειψε ἡ δρθια ψυχή, βρεθήκανε οἱ δμοίδεάτες του ποὺ παραλάβανε τὴ σκυτάλη τῆς ἀποστολῆς καὶ κάτω ἀπὸ τὴ ρωμαλέα πνοὴ ἐκείνου ὁδήγησαν τὸ "Εθνος στὴν ὥρα τῆς μεγάλης ἀόγης.

'Αναντίλεχτα τὸ μετέωρο τοῦ Εἰκοσιένα χρωστάει τὴ γέννησή του πρῶτα στὸ θρυλικὸ Σκουφᾶ, ποὺ στάθηκε νικητὴς τῆς φθορᾶς, νικητὴς τῆς λήθης.

Ἐκυκλοφόρησε

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΣΙΣΚΟΥ

Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. Σχολείων

"ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΜΙΑΣ ΔΙΕΤΙΑΣ,,

Μεγάλου σχήματος. Σελ. 280.

Δραχ. 60.

Ὑπηρεσιακὴ συγκέντρωσις (κατευθύνσεις — προγραμματισμός). — 17 Ὁδηγητικαὶ ἐγκύκλιοι. — Ὁμιλίαι 'Εθνικοῦ - Παιδαγωγικοῦ περιεχομένου. — Λαογραφικὴ συλλογή. — Παιδαγωγικὰ συνέδρια. — Παιδαγωγικαὶ συνεδριάσεις προσωπικοῦ. — Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις. — Ἀποσπάσματα γενικῶν ἐκθέσεων Ἐπιθεωρήσεως. — Κρίσεις καὶ σχόλια τοῦ τύπου. — Ἀντικατοπτρίζει τὴν δημιουργικὴν προσπάθειαν τοῦ διδακτικοῦ τῆς Περιφερείας, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δράσεώς του καὶ ἐκφράζει τὸν πόθον διὰ μίαν Παιδείαν πλέον γόνιμον καὶ οὐσιαστικήν.

Πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα τῶν 'Αθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ ἐν 'Αμυνταίῳ εἰς τὸ τοιοῦτον τοῦ κ. Δημ. Καρίκα.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΓΝΩΜΕΣ - ΑΠΟΨΕΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Διδασκάλων Καστοριᾶς κ. Σωτ. Παπαϊωάννου, εἰς ἄρθρον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ αἱρετός», φρονεῖ ὅτι οἱ ἐκλεγόμενοι διὰ τὴν Διοίκησιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας δὲν πρέπει νὰ ἔχουν δικαίωμα, ὅπως, παραιτοῦμενοι τοῦ τιμητικοῦ των ἀξιώματος, ἐκθέτουν, κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος, ὁποιῳδήποτε ὀφείλετον ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου. Πολὺ περισσότερον θεωρεῖ τοῦτο ἀναγκαῖον διὰ τὸν Πρόεδρον ἡ Ἀντιπρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας.

Φρονεῖ ὁ κ. Παπαϊωάννου, ὅτι «... δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα ἀφ' ἧς στιγμῆς — οἱ ἀνωτέρω — ἐκλέγονται, νὰ θεωροῦν πάρεργον ἢ ταπεινὸν τὸ συνδικαλιστικὸν των ἔργον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν Διοίκησιν, χρησιμοποιοῦντες αὐτὴν ὡς γέφυραν προβολῆς, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν οὐχὶ ἀμέσους σκοποὺς, ἀλλ' ἐμμέσους, ὡς τοῦτο συνέβη εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν μας ζωὴν εἰς τὸ παρελθόν».

Θεωρεῖ ἀπαράδεκτον τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν συνδικαλιστικῶν ἐπάλξεων — κατὰ τὸ ἔτος τῆς θητείας — καὶ προτείνει, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς, κατὰ τὴν γνώμην του, τοιαύτης ἀνωμαλίας, τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας ὡς ἑξῆς :

«Πᾶν μέλος ἐκλεγόμενον ἐν τῇ Διοικήσει διὰ τὸ συνδικαλιστικὸν ἔτος . . ., δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα, παραιτούμενον, νὰ ὁποβάλῃ ὁποψηφιότητα αἱρετοῦ, πρὶν ἢ λήξῃ ἡ θητεία του ἐν αὐτῇ».

— Ὁ συνάδελφος Νικόλαος Σ. Χρόνης, τοῦ Σχολείου Βίκου—Κονίτσης, κάμνει μερικὰς προτάσεις «διδακτικῆς φόσεως» — ὅπως τὰς χαρακτηρίζει — διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον.

Οὕτω, μεταξὺ ἄλλων, προτείνει :

Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον νὰ γίνῃ 8)ξιον.

Τὸ ὅριον ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως νὰ αὐξηθῇ εἰς τὸ 17ον ἔτος.

Νὰ γραφοῦν βοηθητικὰ ὑπὸ τοῦ Ο.Ε.Σ.Β. δι' ὅλας τὰς τάξεις.

Νὰ λειτουργῇ Σχολικὸς κινηματογράφος.

Νὰ αὐξηθοῦν αἱ ὧραι τῶν Θρησκευτικῶν εἰς 8 ἑβδομαδιαίως.

Νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Διδασκάλων εἰς 50 000.

Νὰ φορολογηθοῦν ἅπαντα τὰ προϊόντα διὰ τὴν Παιδείαν.

Νὰ ἐκδοθῇ σχολιόσημον διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίων.

Νὰ ἀπορρίπτῃ ὁ Διδ)λος μέχρι ποσοῦ . . . 70 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων.

Νὰ γίνῃ νέον Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα.

Νὰ ἔχουν τὰ Ἀναγνωστικὰ μικρὰ κεφάλαια καὶ ἐκλεκτά.

Νὰ παρομείνῃ εἰς Ε' καὶ ΣΤ' ἡ . . . καθαρεύουσα !

Ἅπαντα τὰ Ἀναγνωστικὰ νὰ ἔχουν τό : «Πάτερ ἡμῶν», τὸ «Πιστεύω» καὶ τὸν «Ἐθνικὸν Ὕμνον».

Νὰ διατίθεται τὸ 1)10 τῶν ἐσόδων, ἐτησίως, ἑκάστης Κοινότητος ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸ Σχολεῖον της.

Νὰ λειτουργοῦν πρωΐ καί... ἀπόγευμα ὅλα τὰ Σχολεῖα τοῦ Κράτους.

Καὶ ἄλλα πολλά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός !!

— Ὁ συνάδελφος τοῦ Δημ. Σχολείου Πηδάσου — Πυλίας κ. Βασ. Σταυρόπουλος μᾶς γράφει :

«Ἡ θέσις τὴν ὁποία πῆρε ὁ κ. Παπαευθυμίου, Δ)ντὴς τῆς «Διδασκαλικῆς», ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων αἱρετῶν ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, καὶ συγκεκριμένως τοῦ κ. Θ. Μποτίνη, ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖραν τῶν προσωπικῶν προτιμήσεων τοῦ κ. Διευθυντοῦ καὶ μὲ ἀφήνει τελείως ἀδιάφορον. Ἔχω ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ θέσω δύο σημεῖα τοῦ ἄρθρου, τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ 79 φύλλον τῆς Διδασκαλικῆς, ὑπὸ τοῦ κ. Δ)ντοῦ αὐτῆς καὶ μὲ τὸν τίτλον : «Ἡ γνώμη μας».

1. Γράφει ὁ ἐν λόγῳ ἄρθρογράφος : «Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ μεταφορὰ καὶ τοποθέτησις προσώπων ἀπὸ τῆς προεδρίας τῆς Δ.Ο.Ε. εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου». Προσωπικῶς πιστεύω, ὅτι οἱ συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἠνάλωσαν τὴν ζωήν των εἰς τὴν παρακολούθησιν, προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τοῦ Κλάδου, εἶναι δεδοκιμασμένοι εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν κάμινον, ἄξιως διεκδικοῦν τὸ ἄξίωμα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου καὶ δὲν παραμελίζονται διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς ! Καὶ

2. Συνεχίζων ὁ αὐτὸς ἀρθρογράφος, ἀφοῦ ἓξ τῶν προτέρων πλέκει ἐγκώμια καὶ συνθέτει ὕμνους ἀναφερομένους εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ κ. Μποτίνη, γράφει : «Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει, ὅτι οἱ στῆλες αὐτὲς θέλουν καὶ νὰ τὸν ἐπιβάλουν, ὅτι ζητοῦν νὰ ἐπηρεάσουν, οὔτε ὅτι τὰς συνδέει μ' αὐτὸν τίποτε».

Καὶ ἐρωτῶμεν : Πρὸς τί ἀποσκοποῦσαν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκώμια ; Δὲν νομίζει ὁ κ. Παπαευθυμίου, ὅτι ἀδικεῖ τὴν νοημοσύνην μας ;

— Ἡ συνάδελφος Ἀθηνῶν κ. Ξανθίππη Βακαρέλη—Καλαντζῆ, σὲ ἄρθράκι της, ὑπὸ τὸν τίτλον : «Θέμα Σαλπέα ἢ θέμα Δασκάλας ;» ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα ἂν φταίῃ ἡ Δασκάλα, ποὺ δὲν βρίσκεται σὲ οὐσιαστικὴ ἰσοτιμία μὲ τὸν ἄνδρα συνάδελφό της. Καί, παίρνοντας σὰν παράδειγμα τὴ γνωστὴ συνάδελφο Σαλπέα, ἡ ὁποία καὶ πρὸ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἀπὸ τὸ ΑΣΔΕΠ εἰς διαγωνισμὸν διὰ κατάληψιν θέσεως Ἐπιθεωρητοῦ μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι «εἶναι γυναῖκα!! καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀνεβαίνῃ στὰ βουνά»!!, — ξεχνᾷ, φαίνεται, πῶς ἡ γυναῖκα σκαρφάλωσε στὰ κακοτράχαλα βουνὰ τῆς Ἀλβανίας, γιὰ νὰ παλαίψῃ ἰσάξια μὲ τὸν ἄνδρα στὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα — ἀποφαίνεται, πῶς δὲν φταίει ἡ Δασκάλα.

Ἐλέγχει τὸν τότε «αἱρετὸν(!) τοῦ Κλάδου», διότι δὲν ἀντέδρασε εἰς τὸ ΑΣΔΕΠ, ἂν καὶ συμμετεῖχεν εἰς αὐτὸ ὡς ἐκπρόσωπος πάνω ἀπὸ 20 χιλ. Διδασκαλισσῶν καὶ ἀνάγκασε ἔτσι κι' αὐτὸς τὴ Σαλπέα νὰ φύγῃ ἀπ' τὴν πατρίδα της καὶ νὰ πάῃ στὸ Κογκὸ νὰ προσφέρῃ τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες της.

Ἀλλὰ τί περιμένεις ; ἀποφαίνεται ἡ κ. Βακαρέλη. «Ἔτσι κατήντησε—ἐπιλέγει—ὁ θεσμὸς τοῦ αἱρετοῦ, ποὺ μὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες κατακτήθηκε. Ὁ αἱρετὸς μας ἀντὶ νὰ εἶναι τὸ ΜΑΤΙ τοῦ Κλάδου μέσα στὸ Συμβούλιο, αὐτὸς ἔβγαλε τὰ μάτια τοῦ Κλάδου, ὅπως πολὺ σωστὰ τόνισε ἕνας συνάδελφος.

Καὶ τώρα ὁποιος θέλει ἂς βγάλῃ συμπεράσματα... Ποιὸς φταίει ;».

— Ὁ συνάδελος Σπ. Κατσούνης, τοῦ Δημ. Σχολείου Μώλου—Λοκρίδος, μᾶς γράφει :

«Πολλοὶ ἐκ τῶν Διδασκάλων εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται εἰς Ἰδιωτικὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα πρὸ τοῦ διορισμοῦ των ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τῶν ὡς ἄνω Ἰδιωτικῶν Δημοτικῶν Σχολείων εἶναι νόμιμος καὶ γίνεται κατόπιν ἐπισήμου ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, θὰ πρέπῃ νὰ ἀναγνωρίζηται ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς αὐτὰ ὑπηρετούντων Διδασκάλων, ὅταν οἱ διορισμοὶ αὐτῶν γίνωνται ὑπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Περιφερειῶν εἰς ἃς ἀνήκουν τὰ Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα (ὡς μέχρι σήμερον) καὶ οὕτοι, μετὰ τὸν διορισμόν των ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, συνεχίζουν τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς Δημόσια Σχολεῖα.

Ἡ ἀναγνώρισις ὑπὸ τῆς Πολιτείας τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν Διδασκάλων εἰς Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα, πρὸ τοῦ διορισμοῦ των, ἂν δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ περισσότερον, θὰ πρέπῃ τοὐλάχιστον νὰ θεωρῆται συντόξιμος καὶ νὰ συνυπολογίζηται μὲ τὸν τοιοῦτον τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας των κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου καὶ ποσοῦ τῆς συντάξεώς των.

Τοῦτο εἶναι δίκαιον καὶ εὔκολον νὰ ἐπιτευχθῇ, καθ' ὅσον δὲν ἐπιβαρύνει ἀμέσως τὸν Δημόσιον Προϋπολογισμὸν καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ὑπηρεσίας τῶν Διδ)λων εἰς Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα εἶναι εὔκολος.

Φυσικά, τὸ μέτρον τοῦτο, δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς Διδ)λους οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποδέχονται τὸν διορισμόν των ἢ διοριζόμενοι παραιτοῦνται καὶ ἐπανέρχονται εἰς Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα.

Ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος τούτου θὰ δικαιώσῃ πολλοὺς ἐκ τῶν συναδέλφων καὶ θὰ πρέπῃ νὰ καταβληθῇ ἐκ μέρους ὅλων μας πᾶσα δυνατὴ πρὸς τοῦτο προσπάθεια.

Προσέτι ἐξεταστέον, ἂν τὰ χρηματικὰ ποσά, τὰ ὁποῖα διατίθενται εἰς Ι.Κ.Α. ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν διὰ τοὺς Διδασκάλους, δύνανται νὰ κατατίθενται, διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπόν, εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον».

Γιὰ τὶς Μαθητικὲς Βιβλιοθῆκες, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς αὐτενέργειας καὶ γιὰ τὴν πρόοδο τῶν μαθητῶν Σας, εἶναι ἀπαραίτητος ὁ

Θησαυρὸς Γνώσεων

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Τοῦ ΧΑΡ. Θ. ΜΗΧΙΩΤΗ

Τόμοι χρυσοπανόδετοι 5, ἔκδοση πέμπτη (1963) βελτιωμένη, συγχρονισμένη καὶ μὲ πολλὰ συμπληρώματα. Τιμὴ δραχ. 600.

Ἡ σειρὰ «ΘΗΣΑΥΡΟΥ ΓΝΩΣΕΩΝ» τοῦ ΧΑΡ. Θ. ΜΗΧΙΩΤΗ συμπληρώθηκε καὶ μὲ ἕναν ἀκόμη τόμο, πρωτότυπη ἐργασία τοῦ κ. Χαρ. Θ. Μηχιώτη καὶ ἐκλεκτῶν συνεργατῶν, ποὺ φέρει τὸν τίτλο «Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ». Σὲ Δεύτερη Ἔκδοση βελτιωμένη.

«Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ» τοῦ Χαρ. Θ. Μηχιώτη (σελ. 520, εἰκόνες καὶ χάρτες 720, μὲ πολύχρωμο καλλιτεχνικὸ ἐξώφυλλο καὶ ἀνάγλυφο κάλυμμα) εἶναι ἡ ἀπεικόνιση τῆς Πατρίδας μας σ' ὅλες τὶς πτυχές της (γεωλογία, γεωγραφία, ἱστορία, οἰκονομικὴ ζωὴ σ' ὅλους τοὺς τομεῖς, πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωή, θρησκεία, ἰδιωτικὸς καὶ δημόσιος βίος, ἀθλητισμός, διοίκηση, πλῆθος στατιστικὰ στοιχεῖα κλπ.). Τιμὴ δραχ. 160.

Ὁ «ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΓΝΩΣΕΩΝ» καὶ «Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ» τοῦ Χαρ. Θ. Μηχιώτη (τόμοι 6) ἀποστέλλονται ἐλεύθεροι ταχ. τελῶν σ' ὅσους μᾶς ἐμβάζουν 100 δραχ. προκαταβολὴ καὶ τὸ ὑπόλοιπο σὲ μηνιαῖες δόσεις 100—50 δραχ.

Οἱ διδάσκαλοι, ποὺ παραγγέλλουν ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ διαστήματα 5 σειρὲς τοῦ «Θησαυροῦ Γνώσεων» ἀπ' εὐθείας στὰ γραφεῖα μας, λαμβάνουν ἀμέσως μιὰ σειρὰ τοῦ ἔργου τελείως δωρεάν.

Ἀπευθύνεσθε : ΧΑΡ. Θ. ΜΗΧΙΩΤΗΝ, Σταδίου 33 (1ος ὄροφος), Τηλ. 227.029 ΑΘΗΝΑΣ (121)

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 §1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Ἐκδότης : Διδ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος

Πρόεδρος : ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΒΑΛΑΣ

Διεύθυνσις : Ἡνιόχου 15

Ἀθῆναι

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, Ναυάρχου Β

Ἀθῆναι

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

ΤΟ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΝ: "ΕΥΠΕΙΘΕΣΤΑΤΟΣ,,

Κατά τά έτη 1916—1917 ύπηρετοῦσα στά Ἰωάννινα. Μίαν ἡμέραν ὁ Διευθυντής τῆς Νομαρχίας μοῦ ἐπέστρεψε τήν ἀναφοράν μου μέ τήν δικαιολογίαν, ὅπως πρό τῆς ὑπογραφῆς θέτωμεν τήν λέξιν **Εὐπειθέστατος!** Μετ' ὀλίγας ἡμέρας μοῦ ἐπέστρεψε καί ἑτέραν μου μέ τήν ἰδίαν δικαιολογίαν.

Ἀμφοτέρας τάς ἀναφοράς μου τάς ὑπέβαλα στό Ὑπουργεῖον Παιδείας μέ τήν δήλωσιν, ὅτι αἱ σχέσεις μας μέ τήν Νομαρχίαν διακόπτονται καί ὅτι ἡ ἀπαίτησις τῆς Νομαρχίας δέν εἶναι νόμιμος, καθόσον τοῦτο δύναται νά συμβαίνῃ μόνον εἰς τάς ὑπαλλήλους ἀρχάς τῆς Νομαρχίας δηλ. Δημοτικούς, Κοινοτικούς ὑπαλλήλους καί οὐχί εἰς τούς Ἐπιθεωρητάς τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀνεξαρτήτου ὑπηρεσίας πρός τήν Νομαρχίαν κ.τ.τ.

Τό αὐτό ζήτημα ἔτυχε νά σημειωθῇ καί στά Τρίκκαλα μέ Ἐπιθεωρητήν τόν μακαρίτην τόν Δημ. Ζαφειρακόπουλο. Σύμπτωσις καί οἱ δύο νά εἴμαστε Καλαβρυτινοί.

Ὑπουργός τῆς Παιδείας καί Πρωθυπουργός ἦτο ὁ Σπυρ. Λάμπρος.

Μετά τινας ἡμέρας ἐλάβομεν τήν κάτωθι ἐγκύκλιον:

«Νομαρχίαι — Ἐπιθεωρηταί Σχολείων.

Ἐπιθεωρηταί Δημ. Σχολείων ἐκπροσωποῦντες Ἐκπαιδευτικά Συμβούλια δέν δύνανται νοηθῶσιν ὑπάλληλοι τῆ Νομαρχίᾳ.

Ὁ Ὑπουργός
Σπ. Λάμπρος»

Καί τήν νόμιμον αὐτήν καί δημοκρατικήν ἄποψιν, ἐπέτρωτο μετά τινα ἔτη νά ἀνατρέψῃ ὁ Δημοκρατικώτατος Ἀλέξ. Παπαναστασίου ὡς Πρωθυπουργός στά 1924 νομίζω.

Σήμερα παρατήρησα μέ χαράν μου, ὅτι οἱ Ἐπιθεωρηταί ἀλληλογραφοῦντες μέ τό Ὑπουργεῖον δέν θέτουν τό μεσαιωνικόν **«Εὐπειθέστατος»**.

Ἀλλά παραδόξως ἀλληλογραφοῦντες μέ τάς Νομαρχίας θέτουν τό **«Εὐπειθέστατος»!**

Τί συμβαίνει; Ὁ γεν. κανών εἶναι ὅτι ἰσχύει εἰς τό μέγιστον, ἰσχύει καί στό ἐλάχιστον. Πῶς ἀνέχονται τοιοῦτον ἐξευτελισμόν;

Τό γνωρίζει αὐτό ἡ Ὁμοσπονδία;

Βασ. Γ. Παπαγεωργίου
Τέως Ἐπιθεωρητής

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΧΡΥΣ. ΠΑΠΠΑ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑΙ ΟΔΟΝΤΩΝ
Ζήνωνος 14 (Ὁμόνοια)
Τηλ. 538.972
Δέχεται: 5 — 6 μ. μ.

Συμβεβλημένη μετά τοῦ Προμηθευτικοῦ Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Λειτουργῶν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως Περιφερειῶν Ἀθηνῶν ὡς καί μετά τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Περιθάλψεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων καί Συνταξιούχων.

ΑΠΛΑ ΚΙ' ΑΛΗΘΙΝΑ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΛΑΡΟΥ
Προέδρου Συλλόγου Ἠπείρου

Ἁπλᾶ θέλω νά μιλήσω, γιά τό παιδί, γιά τό σχολειό, γιά τή δουλειά μας. Γιατί ἡ ἀλήθεια εἶναι πάντα ἁπλή καί ξάστερη... Γιατί τά λόγια, τά λόγια τά μεγάλα καί στριφνά, κρύβουν τήν ὀποκρισία... Κι ἀπό τέτοια χορτάσαμε ὡς τῶρα.

Νοιώθω αὐτές τίς μέρες τήν ψυχή μου νά φουσκώνῃ· ἀκούω κάτι νά μοῦ λέῃ: «Ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου». Τά χθεσινά ὄνειρα γίνονται πραγματικότης. Ἄς πῶ λοιπόν κι ἐγώ τό λόγο μου νά ξαλαφρώσω, κι ἂς εἶναι χιλιοειπωμένος. Δέν βλάφτει. Ἀρχίζω: 1) Ἀνοιξις τοῦ 1951. Δυό χρονῶ Δάσκαλος στά Γριβενά ἤμουν τότε. Συνέδρια σ' ὅλη τή χῶρα γιά τό καινούργιο πρόγραμμα. Εἴπαμε ὅλοι τή γνῶμη μας, βγήκαν πορίσματα, ὁποβλήθηκαν... Γιά νά φύγῃ τό παλιό, τό ξεπερασμένο, νά μπῇ τό ζωντανό, τό καινούργιο. Γιά νά φύγῃ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ μοῦμια (καθαρεύουσα) ποῦ ἔγινε ἐφιάλτης στά παιδιά μας. Γιά... γιά... Γιά πέστε μου τί ἔγινε σ' αὐτά τά 13 χρόνια ποῦ πέρασαν; Σήμερα ὅμως κάτι μοῦ λέει πῶς γρήγορα θά γεννηθῇ τό καινούργιο μας πρόγραμμα, ἠλιογέννητο κι ὄχι τέρας.

2) Πολλά σχολειά μας ἀκόμη δέν ἔχουν διδακτήριο. Γιά πέστε μου ποῦ βρισκόμαστε; Στό κρυφό σχολειό; Τό ζήτημα αὐτό πρέπει νά λυθῇ τό συντομώτερο.

3) Τά πολλά παιδιά τοῦ λαοῦ μας, τά παιδιά τῶν χωριῶν μας δέν ξέρουν τί θά πῇ βοηθητικό βιβλίο. Ὁ φτωχός χωριάτης μέ τά 6 καί 8 παιδιά πασχίζει νά τά ζήσῃ (ὁ Θεός νά τήν κάμῃ ζωή τή ζωή του). Μέ δυσκολία τούς ἀγοράζει τά λιγοστά τετράδια. Τό βοηθητικό βιβλίο γιά τό χωριατόπουλο εἶναι ὄνειρο. Ἀπό τό νέο σχολικό ἔτος ὅλα τά παιδιά πρέπει νά ἔχουν δωρεάν τά βιβλία τους. Βιβλία καλά καί ἁπλᾶ, γραμμένα στή ζωντανή μας γλῶσσα, χωρίς ἀνόητες λεπτομέρειες. Γιατί τά μικρά παιδιά μας δέν εἶναι ἐπιστήμονες.

4) Ὅπου ὑπάρχουν δρόμοι καί συγκοινωνίες καί τά χωριά κοντά τό ἕνα στ' ἄλλο, τά δυό καί τρία μονοθέσια νά γίνουν ἕνα διθέσιο ἢ τριθέσιο. Ἐκεῖ θά χωμε καλύτερη ἐργασία μέ λιγότερο προσωπικό. Τά μονοθέσια πρέπει νά λιγοστέψουν. Εἶναι σχολεῖα τῆς κακιᾶς ὥρας ποῦ σακατεύουν τό Δάσκαλο καί ἀδικοῦν τά παιδιά. Οἱ σιωπηρές ἐργασίες καί κάτι τέτοια τεχνάσματα δέν θεραπεύουν τό κακό.

5) Τό ἐπαῖο μισθολόγιο ποῦ περιμένομε, πιστεύομε νά βάλῃ τά πράγματα στή θέσι τους. Νά μήν ὑπάρχουν χαϊδεμένοι καί... ἀπόκαιδα. Νά λείψῃ τό πονηρό κόλπο τῶν λογιῶν λογιῶν ἐπιδομάτων. Κι ἂν χρειαστῇ νά μείνῃ κάποιο, αὐτό ἂς εἶναι ἐκεῖνο ποῦ στηρίζει τήν οἰκογένεια.

Αὐτά εἶναι τά πιό ἁπλᾶ μά καί τά πιό σκουδαῖα ἀπ' ὅσα στριφογυρίζουν στό μυαλό μου τήν ὥρα τοῦτη ποῦ πολλά περιμένομε γιά τό σχολειό, γιά τό παιδί, γιά τό Δάσκαλο, γιά τό λαό μας. Καί κάτι ποῦ λέει πῶς ἦρθε ἡ ὥρα νά γίνουν... Καί θά γίνουν!

WILLIAM MILLER

Η ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

1204 - 1566

- **744 ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ**
- **172 ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΝΤΟΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ (ΑΠΟ ΣΠΑΝΙΑ ΒΙΒΛΙΑ - ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ)**
- **6 ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΠΑΡΙΣΤΑΝΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑΣ**
- **ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ, ΒΑΡΩΝ, ΑΡΧΟΝΤΩΝ, ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΛΠ. ΣΤΑ 362 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΡΑΓΚΙΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ**

Η ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 1204-1566 ΚΑΛΥΠΤΕΙ 362 ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ. Η ΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΘΝΙΚΟ ΧΡΕΟΣ

Ἡ ἔκδοσις τοῦ μνημειώδους ἔργου τοῦ WILLIAM MILLER χαρακτηρίσθηκε πραγματικός σταθμός. Διά πρώτην φοράν ἐπιχειρεῖται διά τῶν χιλιάδων ὑποσημειώσεων πλήρης καί ἀπόλυτος ἐκσυγχρονισμός μέ τά τελευταῖα δεδομένα τῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης.

Ἡ διάθεσις εἰς τούς Ἐκπαιδευτικούς εἰς τήν ἐλαχίστην τιμήν τῶν 110 δραχμῶν (+ 10 δραχ. ἔξοδα ἀποστολῆς = 120) καλύπτει μόνο ἕνα μέρος τῆς δαπάνης τῆς πολυτελοῦς χρυσοδερματοδέτου μετ' ἀναγλύφου παραστάσεως ἐκδόσεως καί ἀνηγγέλθη διά τῆς ἐκδόσεως εἰδικῆς ἐφημερίδος ὑπό τόν τίτλον «ΕΛΛΗΝΙΚΑ» ἡ ὁποία ἀπεστάλη καί θά συνεχισθῇ νά ἀποστέλλεται ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ εἰς τούς Ἐκπαιδευτικούς.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
"ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ,,
ΣΤΡΕΪΤ 1 (ΤΑΧ. Τ. 111) - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 225.048

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Τοῦ συναδ κ. Νίκου Ἀδαλόγλου

Ἀπ' τοῦ Ὀλόμπου τὶς κορφὲς κι' ὡς [τὰ οὐράνια
τῆς λευτεριᾶς λάμπει ἀσβεστη λαμ[πάδα.
Χαμογελοῦν τὰ μάτια μας μὲ πίστη [μὲ περηφάνεια,
γιατὶ γιορτάζει σήμερα ἡ μάνα μας [Ἑλλάδα.

Σὰ σήμερα τὸ κρίνο βέχθηκε, ἡ πα[ναγιὰ Παρθένα
Σὰ μήνυμα Θεϊκὸ ἀγάπης καὶ Εἰ[ρήνης
Καὶ βροντολάλησε τὸ καριοφόλι [τοῦ Εἰκοσιένα
Σὰ σύμβολο τῆς Λευτεριᾶς καὶ τῆς [Δικαιοσύνης.

Κάθε φορά, ὅταν φτάνει ἡ 25η Μαρτίου, ἡ διπλὴ αὐτὴ Ἐθνικὴ καὶ Θρησκευτικὴ μας Γιορτή, ἡ Ἑλλάδα μας πλέει στὰ γαλάζια Χρώματα καὶ πλημμυροῦν οἱ δρόμοι κι οἱ πλατεῖες ἀπὸ Ἑλληνόπουλα μὲ τὶς ἐθνικὲς των στολὲς καὶ τὰ χαροδμενα τραγούδια.

Τότε οἱ καρδιές μας δονοῦνται ἀπὸ ἕναν ἐθνικὸ παλμό. Καὶ ἔρχεται τὸ σεισμικὸ ἀντιβοῦϊσμα τῆς κηρύξεως τῆς ἐπαναστάσεως μὲ τὸ «ΛΕΥΘΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ» τῆς Ἁγίας Λαύρας, σταλάζοντας καὶ πλημμυρίζοντας στὶς καρδιές μας ἱερὴ συγκίνηση καὶ χαρά.

Εἶναι ἡ δόνηση καὶ τὸ τρίνταγμα ποὺ ἔρχεται μακριὰ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, μέσα ἀπὸ θάλασσες καὶ βουνά, μέσα ἀπὸ παλιάδες καὶ τὰ οὐράνια, μέσα ἀπὸ πόλεις καὶ χωριὰ μὲ τὴν ἀκατάλυτη δύναμη καὶ τὸ Θεϊκὸ μεγαλεῖο τῆς πατρίδος μας Ἑλλάδος.

Εἶναι τὸ ἀντιφέγγισμα τῆς σοβλὰς τοῦ Διάκου στὴν Ἀλαμάνα καὶ τὸ μπουρλότο τοῦ Κανάρη στὴ ναυαρχίδα. Εἶναι οἱ θυσίες τοῦ Ζαλόγγου, τοῦ Μεσολογγιοῦ καὶ τῆς Ἀραπίτσας, ποὺ μᾶς φωτίζουν σὰν ἥλιοι, σὰ λαμπάδες τώρα μὲ τὶς μορφὲς τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, τῆς ΝΙΚΗΣ καὶ τῆς ΔΟΞΑΣ. Καὶ συγκλονίζεται ὁ νοῦς μας, ἡ ψυχή μας, ἀπὸ τὴν φλογερὴ αὐτὴ εἰκόνα τῆς ἀποκλεισ τοῦ 21. Καὶ τὸ μπαρούτι ἀπὸ τὰ Ἀρκάδι καὶ τὸ Κιοῦγκι μοσχοβολᾶ σὰ θυμίαμα στὶς καρδιές μας καὶ ὑπερήφανα γιορτάζει ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς τὴν διπλή του γιορτὴ κάτω ἀπὸ τὸ γαλάζιο καὶ λεύθερο οὐρανό. Καὶ κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα τῆς λευτεριᾶς, πλάγι στὶς δροσόλουστες πηγὲς τῆς ὁμορφιᾶς καὶ τοῦ ἀθάνατου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος, σέρνουν τὸ χορὸ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἀθανασίας οἱ ἡρωϊνοὶ νεκροὶ τοῦ Πανθέου τοῦ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ. Ἡ ψυχὴ αὐτὴ τοῦ Γένους ἔσυρε πάντοτε στὸ πανηγύρι τῆς ΦΩΤΙΑΣ καὶ τῆς ΛΕΥΘΕΡΙΑΣ τὸ χορὸ καὶ φώτισε τὰ πέλαγα καὶ τὶς στεριὲς κι ἔσπειρε τοὺς θρόλους στὰ μετερίζια κι ἔστησε τρόπαια σ' ὅλες τὶς χῶρες κι ἀνάμεσα ψηλὰ στὰ κάστρα τὰ λάβαρα τῆς πάλης, καρδιᾶς καὶ τῆς τιμῆς.

Στὸ σημερινὸ ἑορτασμὸ πα· ἡ σκέψη μας στοὺς ἡμίθεους ποὺ μᾶς χάρισαν τὴ λευθεριά. Καὶ γονατίζει ἡ ψυχή μας μπροστά τους, γιὰ νὰ τοὺς προσφέρῃ, σὰν ἄλλο στεφάνι τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, τὴν ΠΙΣΤΗ μας καὶ τὴν ΛΑΤΡΕΙΑ.

Μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Συνταξιούχων
Ἰατροῦ — Μικροβιολόγου
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΙΝΤΙΚΑΚΗ
Ὁδὸς Στουρνάρα 29
Τηλ. 616.587

ΟΙ ΧΑΡΤΑΕΤΟΙ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΥ
— Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Δ.Ο.Ε. —

Ὁ παιδόκοσμος πανηγυρίζει. Εἶναι ἡ ἐποχή, ποὺ τὸ ποιχνίδι τῶν χαρταετῶν βρίσκεται στὶς δόξες του. Ἀπ' τὸ πρωΐ ὡς τὸ βράδυ, ἀναρίθμητοι χαρταετοί, σὲ ποικίλα χρώματα, ὀφώνονται στὸν ἀέρα, σὰν μιὰ φανταχτερὴ λιτανεία. Τὰ πλήθη τῶν παιδιῶν, μὲ μάτια ἀ.ήσυχα, στρέφονται καὶ ὀφώνουν τὴν ψυχή των στὰ ὄψη, ἀναζητῶντας ἐκεῖ τὰ μυστικὰ τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς.

Εἶναι ἀλήθεια, ἀξιοπρόσεχτο τὸ παιχνίδι τῶν χαρταετῶν.

Πίσω ἀπ' τὴν προσπάθεια, τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν κίνηση, ποὺ χαρακτηρίζουν κάθε παιχνίδι, ὑπάρχει ἡ παιδικὴ ἀνησυχία κι ἡ περιέργεια. Τὸ ζωηρὸ κι ἀτίθασο ἀγόρι, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ καθηλώσωμε λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας στὸ κάθισμά του, θὰ τὸ δοῦμε, ὧρες ὁλόκληρες, ν' ἀτενίζῃ σιωπηλό, ἐπάνω ὁ' ἕνα βράχο, τὸν ἀετό του. Χρειάστηκαν τόσοι κόποι καὶ τόσες θυσίες, γιὰ νὰ χαράξῃ, μὲ τὶς πολλὲς ὀργυιὲς τοῦ σπάγγου, τὸ δρόμο πρὸς τὸ ἄγνωστο. Θέλει νὰ τὸν στείλῃ ψηλά, πολὺ ψηλά, τόσο, ποὺ νὰ μὴ φαίνεται οὔτε σὰν ἕνα πρᾶσινο ἀστράκι τοῦ γαλάζιου οὐρανοῦ. Ὅταν ὁ χαρταετὸς πατᾷ στὰ ὄψη, πετᾷ μαζὶ κι ὁλόκληρη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ. Κι ὅταν, τὴν ὥρα τοῦ σουρουπώματος, ὁ χάρτινος ἐξερευνητής, προσγειώνεται, βαρὺς ἀπ' τὰ μυστικά του, τὸν ψάχνει ἀπ' τὴν οὐρά, ἀπ' τὴ στεφάνη, ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές του, θέλοντας κάτι νὰ βρῇ, κάτι νὰ διοβάσῃ ἀπ' τὰ μυστήρια τοῦ Σόμπαντος.

Ὁ κ. Π. Παλαιολόγος, σ' ἕνα σχετικὸ χρονογράφημά του, ἔγραφε: «... Τοῦ χαρταετοῦ ὁ θρόνος δὲν κλονίσθηκε. Γιατὶ εἶναι στοὺς οὐρανούς. Μένει καὶ θὰ μένῃ, ὅσο ἀνανεώνεται ὁ κόσμος, ὅσο ὑπάρχουν παιδιὰ μὲ τὶς ἀνησυχίες τῶν πρωτόβγαλτων ἀνθρώπων. Μένει γιὰ νὰ μεταφέρῃ στὰ ὄψη τὰ ἀφελῆ μας ἐρωτηματικά. Κάθε ἀετός, ποὺ ὀφώνεται πάνω ἀπὸ τὶς στέγες τῶν σπιτιῶν, ἀπὸ τὰ φουγάρα τῶν ἐργοστασίων, ἀπὸ τὰ κωδωνοστάσια τῶν ἐκκλησιῶν, ἀνεβάζει μαζί του καὶ μιὰ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, ποὺ, βίχως νὰ τὸ ὑποπτεύεται, ἀναζητεῖ τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς ὑπάρξεως. Αὐτὴ ἡ ἀναζήτηση δὲν εἶναι καὶ ὁ βαθύτερος λόγος, ποὺ κάμνει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀεροπόρου τόσο προσιτὸ στὴν πρώτη νεότητα;».

Προσέξ·ε, μ' ἐνδιαφέρον, τὶς ἀνησυχίες, τὰ ἐρωτηματικὰ καὶ τὰ ὄνειρα τοῦ παιδιοῦ μὲ τοὺς χαρταετούς. Τὰ ζήσαμε κι ἐμεῖς στὰ ὁμορφα παιδικά μας χρόνια, ποὺ τ' ἀναπολοῦμε, μὲ συγκίνηση καὶ νοσταλγία. Διοβάστε τὴ χαρά, ποὺ εἶναι ζωγραφισμένη στὸ προσωπάκι τοῦ παιδιοῦ, ὅταν, κάτω ἀπὸ τὸ Μαρτιάτικο ἥλιο, ὁ ἀετός του ἀνεβαίνῃ, σὰν φτερό, στὰ ὄψη, μὲ τὸ φόσημα τοῦ εὐνοϊκοῦ ἀνέμου. Τρέχει μὲ λαχτάρα, πίσω ἀπ' τὰ ὄνειρα καὶ τὶς φαντασίες του. Διοβάστε, ὅμως, τὴ λύπη καὶ τὸν πόνο, ὅταν δὲν φυσᾷ «εὐρίος» ἄνεμος κι ὁ χαρταετὸς σέρνεται φαρδιὰ-πλατιά, στὰ χώματα τῶν δρόμων ἢ ὅταν ἐξαφανίζεται ἀπ' τὰ χέρια του στὸ ἄπειρο, μὲ τὸ φόσημα σφοδρῶν ἀνέμων.

Τὰ μάτια του εἶναι βουρκωμένα κι εἶναι ἕτοιμο νὰ ξεσπάσῃ σὲ λυγμούς, ἀτενίζοντας τὰ συντρίμμια τῶν ὀνείρων του. Εἶναι στιγμές, ποὺ μᾶς κάνουν νὰ προσέχωμε, νὰ μελετοῦμε καὶ ν' ἀγαποῦμε περισσότερο τὸ παιδί. Εἶναι στιγμές, ποὺ μᾶς κάνουν νὰ βγαίνουν ἀπ' τὴν ψυχή μας αὐθόρμητα, τὰ λόγια:

— Μὴν κλαῖς καὶ μὴν ἀπελπίζεσαι, καλό μου παιδί. Προσπάθησε πάντα. Ἂν ὁ ἀετός σου τίποτα δὲν σοῦ ἐμπιστεύτηκε, γυρίζοντας ἀπ' τὰ ὄψη, ἂν χάθηκε στὸ ἄπειρο ἢ ἂν, κουρελιασμένος, ἀπαγχονίστηκε στὰ δέντρα, μὴν ἀπιστρέψῃς πονεμένο στὸ σπίτι, ὅπου σὲ περιμένει ἡ ἀνησυχη μάννα σου. Εἶμαστε στὴν ἀρχὴ τοῦ μεγάλου δρόμου τῆς ζωῆς. Μὴ χάσῃς τὶς ἐλπίδες, τὰ ὄνειρα καὶ τοὺς πόθους σου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χρίστον Σίμον, Διδ)λον, Καθολικοῦ — Αἰγιαλείας. Νὰ ζητήσητε τὴν χορήγησιν ἐ ἔρας βεβαιώσεως ἐν τῇ ὁπο α νὰ ἀναγράφεται ἡ ἰδιότης ὑφ' ἣν ὑπηρετήσατε εἰς τὴν ΜΟΜΑ (ἔκτακτος ἡμερ μ'σθιος κλπ.) καὶ ὁ τρόπος τῆς ὁμοβῆς σας ἐπὶ μισθῷ, ἡμερησίᾳ ἀπ.ζημιώσει κλπ. καὶ νὰ ὑποστείλετε ἀντίγραφον ταύτης ἐφ' ἁπλοῦ ὅτε καὶ νὰ ἐπαναλάβετε τὸ ἐρώτημα.

Παναγιώτην Ξυνόν, Διδ)λον, Κρεμμυδίων—Πυλίας. Παραιτούμενος τῆς ὑπηρεσίας μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 34 1)2 ἐτῶν καὶ βαθμὸν Τμημ. Α΄ τάξεως μὲ προσαύξησιν λόγῳ τριετιῶν 40 ο)ο δικαιοῦσθε συντάξεως 3583 δρχ., βοηθήματος Τσμείου Ἀρωγῆς 829 δρχ., μερίσματος 736 δρχ. καὶ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος 95.000 δρχ. περίπου. Ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὑπηρεσία σας ὡς κληρωτοῦ ἐκ 16 μηνῶν δοθέντος ὅπ ἔχετε 34 1)2 διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν δὲ προσαυξάνει τὴν σύνταξιν. Θὰ συνυπολογισθῇ ὡς χρόνος συμμετοχῆς εἰς τὸ ΜΤΠΥ μόνον ἐφ' ὅσον εἴχατε ὑποβάλει εἰς τοῦτο αἴτησιν ἀναγνωρίσεως μέχρι 31)12)1953.

Νικόλ. Νερατζάκην, Διδ)λον, Δάτα Ἀστικοῦ — Γόρτυνος. Ἀποστείλατε ἀντίγραφα ἐφ' ἁπλοῦ τῶν ἐγγράφων διορισμοῦ σας καὶ ἀπολύσεως καὶ ἐπαναλάβατε τὰ ἐρωτήματα.

Μαρίαν Παναγιωτοπούλου, Διδασκάλισσαν, Ἁγίου Παντελεήμονος—Κερκύρας. Ἀποστείλατε ἀντίγραφα ἐφ' ἁπλοῦ τῆς Δ)γῆς τοῦ Ὑπουργείου δι' ἧς ἐπεστράφησαν τὰ ὑποβληθέντα δικαιολογητικὰ καὶ ἐπαναλάβατε τὸ ἐρώτημα.

Εὐάγγελον Παπαγγέλην, Διδάσκαλον, Πουρνάρα Εὐρυτανίας. Ἐκ τῆς πρὸ τοῦ διορισμοῦ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἡ μὲν τοῦ κληρωτοῦ προσαυξάνει τὴν σύνταξιν κατὰ τόσα πεντηκοστὰ ὅσα τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἡ δὲ ἐφεδρική τοιαύτη προσμετρᾶται ὡς πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία. Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίπτωσιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ πρὸ τοῦ διορισμοῦ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία.

Ἐπὶ ὑποβληθείσης ἡμῖν ἐρωτήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκ Γορτυνίας συναδέλφου κ. Νίκου Κουστένη πληροφοροῦμεν ὅτι, τὰ βιβλιάρια ὑγείας τῶν ἓξ ἐπαρχιῶν, συναδέλφων δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς Ἀθήνας. Ἡ χρησιμοποίησις τούτων ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Τ.Δ.Π., εἴτε ὀργανικῶς, εἴτε ἐν ἀποσπάσει.

ΕΙΔΑΤΕ
ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΧΑΡΤΕΣ ΜΑΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥΣ — ΗΠΕΙΡΩΝ,
ΕΚΔΟΣΕΩΣ 1963
Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν εἶναι ΑΝΩΤΕΡΟΙ ἀπὸ ὅλους τοὺς κυκλοφοροῦντας χάρτας σὲ μέγεθος, ἐποπτικότητα, ἀκρίβειαν στοιχείων καὶ συνδυασμοὺς χρωμάτων.
Ζητήσατε Τιμοκατάλογον:
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
Σ. ΚΟΝΤΟΥ — Δ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ
Σταδίου 31 (ἐντὸς) — Ἀθῆναι Τ.Τ. 122
Τηλέφ. 231.160

Τί πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀπόφοιτος Δημ. Σχολείου διὰ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Γυμνάσιον.

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐκυκλοφόρησεν εἰς τρίτην ἔκδοσιν τὸ βιβλίον τοῦ Καθηγητοῦ — Φροντιστοῦ ΓΕΩΡΓ. Δ. ΑΓΓΕΛΗ. Περιέχει σὲ ὡρισμένες ἀσκήσεις ἐπανάληψιν ὁλοκλήρου τῆς Γραμματικῆς, 80 ἐκθέσεις ἀνεπτυγμένες, 250 προβλήματα καὶ 500 ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις σὲ δευτερεύοντα μαθήματα.

Τιμὴ δρχ. 15. Σελίδες 180.

Παραγγελίαι καὶ ἐμβάσματα εἰς βιβλιοπωλεῖον Ἀδελφῶν
ΑΓΓΕΛΗ
Ἄρτα — Τηλ. 7 - 66

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α — ΑΘΗΝΑΙ (Τ. Τ. 118)
ΤΗΛ. 236-547 ΚΑΙ 221.316

Τιμή συνδρομής τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος . . . . . Δραχ. 60.—
Τιμή τοῦ φύλλου . . . . . » 1.50
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας . . . . . 50.—

"DIDASKALIKON VEMA,
Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St., Athens (Greece) 118

"DIDASKALIKON VIMA,
(Tribune des Instituteurs)
Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xénophon, Athènes (Grèce) 118

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν ὑπάρχουν γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔχουν παγκόσμιον σημασίαν.

Ἡ 25η Μαρτίου ἀποτελεῖ ἱστορικὸν ὁρόσημον, τὸ ὁποῖον μετεωρίζεται ὑπεράνω τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου, ὡς ὁδηγὸς διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν πεπρωμένων τῶν λαῶν. Τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον συνετελέσθη κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς. Ἕνας λαὸς ἐξηθλιωμένος μετεμορφώθη αἰφνιδίως εἰς ἀξιόμαχον στρατόν. Ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἀγράμματοι, χωρὶς καμμίαν στρατιωτικὴν κατάρτισιν, μετεβλήθησαν εἰς ἀρχηγοὺς καὶ στρατηγούς, τοὺς ὁποίους θὰ ἐζήλευον καὶ οἱ ἀπόφοιτοι τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν σχολῶν.

Ποία ὅμως ἦτο ἡ θαυματουργὸς δύναμις ἡ ὁποία ἔκαμε τὴν ἐκπληκτικὴν αὐτὴν μεταβολήν; Ἡ δίψα τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι συνυφασμένη ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἕλληνος καὶ ἡ ὁποία ἀπ' τὰ σκοτεινὰ χρόνια τῆς δουλείας «ἕνα στόμα ἔκαρτεροῦσε, ἕλα πάλι νὰ τῆς πῆ». Καὶ τὸ στόμα αὐτὸ ἐγαλουχήθη εἰς τὰ κρυφὰ σχολεῖα, ἀπὸ τὸν παπαδάσκαλο διὰ νὰ ἐκστομήσῃ, εἰς ἕνα φούντωμα τῆς ψυχῆς, τό: «καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή».

Ἡ ἀνατολὴ τῆς μεγάλης ἡμέρας ἂς φέρῃ τὴν σκέψιν μας εἰς τοὺς ἁπλοϊκοὺς πολεμάρχους, χάρις εἰς τὴν θυσίαν τῶν ὁποίων ζῶμεν ἐλεύθεροι, ὡς εἰς εὐλαβικὸν μνημόσυνον.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΕΠΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Βαθύτατος ὁ πόνος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ βασιλέως του. Ἀνέκφραστος ἡ ὀδύνη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας διὰ τὸν ἀδόκητον ἀπορφανισμόν της. Καὶ αἱ ἐκδηλώσεις πένθους τοῦ Ἔθνους ἀποτελοῦν τὸ μέτρον κρίσεως τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐκλιπόντος βασιλέως. Πρᾶος, γεμᾶτος καλωσύνην, φρουρὸς ἀκοίμητος τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τοῦ λαοῦ του, ἐκόσμησε τὸ πάνθεον τῶν βασιλέων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἀδρὰν προσωπικότητά του.

Εἰς τὸ γενικὸν πένθος συμμετέχει καὶ ἡ Διδασκαλικὴ οἰκογένεια, διότι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως εὗρε τὸν θερμὸν συμπαραστάτην. Δὲν λησμονεῖ ὅσα ὑπὲρ τῆς Παιδείας τοῦ Ἔθνους μὲ φιλοσοφικὴν ἔκφρασιν, κατὰ καιρούς, εἰς ὁμιλίας του, διετύπωσε.

Διὰ τοῦτο ὁ Διδασκαλικὸς κόσμος τῆς χώρας κλίνει γόνυ εὐλαβικὸν πρὸ τῆς σεπτῆς μνήμης του.

Εἰς τὸν νέον βασιλέα Κωνσταντῖνον εὔχεται βασιλείαν ἔνδοξον, εἰς πολλὰ ἔτη καὶ ὅπως ὁ Κύριος κατευθύνῃ τὰ διαβήματα σύτοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν αἰωνίων πόθων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Η Ο.Λ.Μ.Ε. ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ο.Λ.Μ.Ε. ὀπτασιάζεται «ἀπροκλήτους ἐπιθέσεις» τῆς Δ.Ο.Ε. ἐναντίον τῶν λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὰς ὁποίας καὶ γράφει εἰς τὴν στήλην «***Σημειώματα***» τοῦ «***Δελτίου***» της, ὑπ' ἀριθ. 232.

Εἰς τὰς ἀνυπάρκτους αὐτὰς «ἐπιθέσεις» ἀντιπαρατάσσει τὴν «σιωπήν» της — ὡς λέγει. Ἐξηγεῖ δὲ ὡς ἐξῆς τὴν τοιούτου εἴδους τακτικήν της:

— «Φρονοῦμεν — γράφει μεταξὺ ἄλλων — ὅτι ἐὰν ὁμιλήσωμεν, μολονότι θὰ προβάλωμεν ἐναργέστερον τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Παιδείας, δυνατὸν νὰ ζημιώσωμεν τὴν Δ.Ο.Ε., ὄχι μόνον εἰς τὰ παράλογα αἰτήματά της, τὰ ὁποῖα γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουν, ***ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ δίκαια αἰτήματά της, τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν***»!!

Ὅπως βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἡ Ο.Λ.Μ.Ε. κατατάσσει εἰς δύο κατηγορίας τὰ αἰτήματα τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου: εἰς τὰ «παράλογα» (!) — ὡς τὰ ἀποκαλεῖ — καὶ εἰς τὰ δίκαια, ποὺ ***πιθανὸν*** νὰ ὑπάρχουν! Ἀλλὰ μὲ τὸν νόμον τῶν πιθανοτήτων ἀντιμετωπίζουσα καὶ αὐτὰ τὰ δεύτερα, τὰ χαρακτηρίζει αὐτομάτως ὡς ἄδικα!

Οἱ Διδάσκαλοι ἐπομένως, κατὰ τὴν Ο.Λ.Μ.Ε., ἔχουν αἰτήματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἢ παράλογα ἢ ἄδικα!! Δίκαιον αἴτημα, κατ' αὐτήν, οὐδέν!

Ἀλλὰ τί νὰ εἰπῇ κανείς; Εἶναι τόσον ἀφ' ἑαυτῶν παράλογοι αἱ «θέσεις» της, ὥστε δὲν χρειάζονται οἱ ἰδικοί μας χαρακτηρισμοί. Σημειοῦμεν μόνον ἐπικαίρως, ὅτι τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν παραπονεῖται διὰ δῆθεν «ἐπιθέσεις» τῆς Δ.Ο.Ε. ἐναντίον της, ἡ Ο.Λ.Μ.Ε. ἀποδύεται εἰς μίαν ὄχι ἁπλῶς ἀήθη, ἀλλ' ἐμφανῶς ***ἐξωφρενικὴν*** πολεμικὴν ἐναντίον συναδέλφων της ἐκπαιδευτικῶν. Διότι μόνον ἄνθρωποι τελοῦντες εἰς σύγχυσιν, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἰσχυρισθοῦν, ὅτι τὰ αἰτήματα τῶν Διδασκάλων εἶναι παράλογα ἢ — τὸ ὀλιγώτερον — ἄδικα! Εὐτυχῶς ὅτι ὑπάρχουν ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία, ποὺ, ἔστω καὶ χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς Ο.Λ.Μ.Ε., ἔχουν ἀντίθετον γνώμην. Καὶ αὐτὸ εἶναι, ἴσως, ποὺ τὴν ἐξοργίζει καὶ τὴν ὁδηγεῖ εἰς τοὺς πρωτοφανεῖς παραλογισμούς της.

ΑΔΙΚΟΣ ΕΞΑΙΡΕΣΙΣ

Συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν καὶ ὑπὸ ἄλλων διατυπωθεῖσαν ἄποψιν, ὅτι εἶναι ὀφθαλμοφανῶς ***ἄδικος*** ἡ ἐξαίρεσις τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου (Α.Ε.Σ.) ἀπὸ τὴν εἰδικὴν μέριμναν ποὺ ἔλαβε προσφάτως ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῶν μελῶν τῶν πάσης φύσεως ἀνωτάτων συμβουλίων.

Ἂν δι' ὅλα τὰ μέλη τῶν ἀνωτάτων συμβουλίων, ποὺ εἶναι, ἄλλωστε, τόσον ὀλίγα, ὀρθῶς ἐθεσπίσθη ἕνα ἐπὶ πλέον ἐπίδομα, τὸ ὁποῖον γενικῶς ἐπικροτεῖται, πολὺ περισσότερον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε δοθῇ τοῦτο καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Α.Ε.Σ., τὰ ὁποῖα ἐπιτελοῦν ἔργον ἰδιαιτέρως λεπτόν, ἐπίπονον καὶ ὑπεύθυνον.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται, κατ' οὐσίαν, περὶ αὐτοῦ. Τὸ θέμα ἀνάγεται, κυρίως, εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην ***ἴσην μεταχείρισιν*** πάντων καὶ ὡς τοιοῦτον πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ. Ἐπειδὴ δέ, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Α.Ε.Σ. ἐξηρέθησαν τοῦ μέτρου κατὰ παράλειψιν, καὶ οὐχὶ ἐκ προθέσεως, πρέπει ἄνευ χρονοτριβῆς νὰ γίνῃ ἡ ἐπέκτασίς του καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν πλευράν.

Ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἔχουν... ἁμαρτίαν οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ γενικῶς, νὰ τυγχάνουν πάντοτε — καὶ ἀνεξαιρέτως — ἀνίσου μεταχειρίσεως! Ἀλλ' εἴπομεν καὶ ἐπιστεύσαμεν, ὅτι ἡ ἐποχὴ καὶ ἡ νοοτροπία ἐκείνη ἔληξαν ἀνεπιστρεπτεί.

ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ἀρκετοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ Διδάσκαλοι, διὰ τοὺς ὁποίους, κυρίως, ἐνδιαφέρεται ἡ Δ.Ο.Ε., ἀπολυθέντες ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς ἢ ἐξαναγκασθέντες εἰς παραίτησιν, διὰ διαφόρους λόγους, ἀναγομένους εἰς τὰς συνθήκας ἀνωμαλίας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐτέλει τότε ἡ χώρα, δὲν ἐπανῆλθον ἔκτοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι ἡ θέσις των ἀπέδη τραγική, τόσον δι' αὐ-

τούς, δσον καὶ διὰ τὰς οἰκογενείας των. Πῶς ζοῦν καὶ πῶς ὑπάρχουν ἔκτοτε «ἕνας Θεὸς τὸ γνωρίζει». Οἱ ἴδιοι θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των θύματα πολιτικῆς μισαλλοδοξίας καὶ ἐλπίζουν βασίμως, ὅτι ὑπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἡ ὁποία ὑπεσχέθη ἀποκατάστασιν πάσης ἀδικίας, θὰ ὑπάρξῃ τὸ κατάλληλον «κλῖμα», διὰ τὴν ἐπανεξέτασιν τῆς περιπτώσεώς των.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ πλήρης δικαίωσις εἰς τὰς προσδοκίας των. Παρῆλθεν ἤδη τόσος χρόνος καὶ εἶναι τόση ἡ ταλαιπωρία τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν καὶ ἡ ψυχικὴ κατάθλιψις καὶ ἀγωνία ὑπὸ τὴν ὁποίαν τελοῦν οἱ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀπολυθέντες ἢ ἐξαναγκασθέντες εἰς παραίτησιν, ὥστε νὰ πιστεύουν ὅλοι, ὅτι ἐπῆλθεν ὁ καιρὸς τῆς ἀποκαταστάσεως ἢ τῆς «λήθης» ἔστω, δι' ὅσους ἐπιμένουν ν' ἀποδίδουν κατηγορίας εἰς τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς ἀπομείναντας ἐκτὸς ὑπηρεσίας συναδέλφους.

Ἄλλωστε δὲν ζητεῖται παρὰ ἡ ἐπανεξέτασις τῆς περιπτώσεώς των. Ἐὰν αἱ κείμεναι διατάξεις δὲν προβλέπουν τὴν τοιαύτην ἐπανεξέτασιν, δίκαιον καὶ ἐπιβεβλημένον εἶναι νὰ καταρτισθῇ, τὸ ταχύτερον, Σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ πλήρης ἀποκατάστασις τῶν ἀπολυθέντων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περισσότερον χρειάζεται εἶναι, ἐν προκειμένῳ, κάποια στοργὴ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἐπιδείξῃ αὐτή.

ΔΙΑΤΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ;

Εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἑνώσεως Ἐπιθεωρητῶν ἐδημοσιεύθη πρὸ ὀλίγου χρόνου πίναξ μὲ τὰ ἔτη ὑπηρεσίας ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ὑπηρετούντων σήμερον Ἐπιθεωρητῶν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τὸ δελτίον λοιπὸν αὐτὸ βλέπομεν, ὅτι τὸ 1/3 ἐξ αὐτῶν ἔχουν συμπληρώσει 35ετῆ ὑπηρεσίαν, ἀρκετοὶ δὲ ὑπὲρ 40ετῆ τοιαύτην, πλὴν ὅμως οἱ πάντες ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν ἐν ἐνεργείᾳ διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους ἐκεῖνοι μόνον γνωρίζουν.

Δικαίωμα βεβαίως ἐπεμβάσεώς μας εἰς θέματα προσωπικῆς καταστάσεως τῶν κ. κ. Ἐπιθεωρητῶν μας δὲν ἔχομεν. Δὲν νομίζουν ὅμως, οἱ ὑπηρεσιακῶς ὑπερήλικες, ὅτι καιρὸς εἶναι νὰ δώσουν τὴν θέσιν των εἰς νεωτέρους ;

Ἐξ ἄλλου τὴν ἰδίαν σύστασιν ἀπευθύνουν οὗτοι καὶ εἰς δσους ἐκ τῶν Διδασκάλων συμπληρώνουν 35νταετίαν.

Δὲν νομίζομεν, ὅτι εἶναι ὀλιγώτερον κοπιῶδες τὸ ἔργον τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Διδασκάλου.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΤΕΧΝΗ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΙ, ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΠΑΝ)ΜΙΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ, ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ, γράφουν γιὰ τὴν Πελοπόννησο καὶ τὰ προβλήματά της.

352 σελίδες πλούσια εἰκονογραφημένες ἀπὸ τοὺς καλλίτερους Ἕλληνες ζωγράφους καὶ ἀπὸ σπάνιες χαλκογραφίες.

ΖΩΝΤΑΝΗ — ΠΛΟΥΣΙΑ — ΕΓΚΥΡΗ

Διὰ πρώτη φορὰ ἐπιχειρεῖται μὲ ἄριστο ἀποτέλεσμα ἡ ἱστορικὴ — λαογραφικὴ — ἐπιστημονικὴ σπουδὴ καὶ ἔρευνα τοῦ Πελοποννησιακοῦ χώρου.

Τιμὴ ἑκάστου τόμου (χρυσοδερματοδέτου μετ' ἀναγλύφου παραστάσεως ἐπὶ χάρτου πολυτελείας καὶ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου — κουβερτούρας) μόνο δραχ. 70 καὶ μὲ μεγάλες εὐκολίες πληρωμῆς.

Ἡ « ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ » δὲν ἀποτελεῖ ἐμπορικὴ ἐπιχείρηση, εἶναι τὸ ἐπίσημο πνευματικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ ὄργανο.

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΕΝΑΣ ΤΟΜΟΣ
ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ [ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΗ

Κυκλοφορεῖ ὁ 8ος τόμος, διατίθενται οἱ τελευταῖοι ἑναπομείναντες τόμοι ΣΤΡΕΪΤ 1 (Ταχ. Τ. 111) — Ἀθῆναι Τηλ. 225.048.

Βιβλιοκρισία

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

Τοῦ κ. Θ. ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δ)ντοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδ)σεως

Οἱ γυμναστικὲς ἐπιδείξεις στὰ σχολεῖα μας τὶς περισσότερες φορὲς περιλαμβάνουν ἀσκήσεις ποὺ δὲν ἀποτελοῦν πάντα, ὅπως θὰ ἔπρεπε, τὴν ἔκφραση τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ποὺ συντελεῖται κατὰ τρόπο φυσικὸ καὶ ἀβίαστο στὰ σχολεῖα καθ' ὅλο τὸ σχολικὸ ἔτος, ἀλλὰ ἕνα εἰδικὸ διὰ τὴν περίσταση πρόγραμμα : Ἕνα πρόγραμμα χωρὶς ἰδιαίτερο θέλγητρο γιὰ τὰ παιδιά, ποὺ γιὰ νὰ ἀσκηθοῦν στὴν ἐκτέλεσή του ὑποβάλλονται ἐντατικὰ κατὰ τὸν τελευταῖο πρὸ τῶν ἐπιδείξεων μῆνα στὶς ἀτελεύτητες «πρόβες» ποὺ καταπονοῦν Δασκάλους καὶ παιδιὰ εἰς βάρος καὶ τῆς ὑγείας των καὶ ἐκ τῆς ἄλλης διδασκαλίας.

Γι' αὐτὸ δοσίμασα εὐχάριστη ἔκπληξη φυλλομετρῶντας τὸ βιβλίο τοῦ Κ. Λευκοπούλου «Προγράμματα γυμναστικῶν ἐπιδείξεων» ποὺ ἀποτελεῖ φιλότιμη καὶ πετυχημένη προσπάθεια γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ κατὰ τρόπο ποὺ νὰ συνδυάζῃ τὴν τάση τοῦ παιδιοῦ γιὰ παιχνίδι μὲ τὴν ἀπαίτηση γιὰ ἰσόρροπη ἄσκηση καὶ ἀνάπτυξη ὅλων τῶν μερῶν τοῦ σώματός του καὶ νὰ καταστήσῃ τὶς ἀσκήσεις αὐτὲς εὐχάριστες στὰ παιδιὰ καὶ τοὺς γονεῖς ποὺ θὰ τὶς παρακολουθήσουν.

Πιστεύω πὼς τὸ βιβλίο αὐτὸ θὰ εἶναι πολὺ ὠφέλιμο στοὺς Δ)λους, ὄχι δὲ μονάχα κατὰ τὴν κατάρτιση καὶ τὴν ἐκτέλεση τῶν προγραμμάτων τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων ἀλλὰ καὶ γενικώτερα γιὰ τὴν ἐδραίωση τοῦ ἔργου τους γύρω ἀπὸ τὴν σωματικὴ ἀγωγὴ σὲ στερεώτερες ἀπὸ ψυχολογικὴ καὶ παιδαγωγικὴ ἔποψη βάσεις, καὶ πῶς μὲ τὴν πλούσια εἰκονογράφηση καὶ τὴν περιγραφὴ καὶ ἀνάλυση τῶν ἀσκήσεων ποὺ περιέχει, θὰ τοὺς διευκολύνῃ νὰ διακρίνουν καὶ διορθώσουν τὰ σφάλματα κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀσκήσεων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πιὸ γόνιμη καὶ ἀποδοτικὴ καλλιέργεια τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς στὰ σχολεῖα.

Θ. Φωτεινόπουλος
Δ)ντὴς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως
Ὑπουργείου Παιδείας

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τὴν 23ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ., εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἑταιρείας Φ λων τοῦ Λαοῦ» (Εὐριπίδου 12) ἐδόθη ἐνδιαφέρουσα διάλεξις, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ε' Περιφερείας Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Χοόπα, Δ)ντοῦ τοῦ Β' Δημοτικοῦ Σχολείου Ἡλιουπόλεως, μὲ θέμα :

«Πῶς διαμορφώνεται ὁ χαρακτὴρ καὶ οἰκοδομεῖται ἡ προσωπικότης τοῦ ἀτόμου».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀθαν. Κωνσταντέλλος παρουσίασεν εἰς τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον τὸν ἐκλεκτὸν ὁμιλητήν, ὅστις διεξῆλθε τὸ θέμα του κατὰ τρόπον ἄριστον, συγκρατήσας ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ.

Παρέστησαν : Ὁ Ἐκπαιδ. Σύμβουλος κ. Τολίδης, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτ. Σχολείων Ε' περιφ., ὁ τ. Ἐπιθεωρητὴς κ. Παρλοβαντζας καὶ πολλοὶ συνάδελφοι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Δ.Ο.Ε. ἐστάλη ἡ κάτωθι ἐπιστολή:

Φίλε Κύριε Πρόεδρε,

Κατάπληξιν προεκάλεσε ἡ ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν κ. κ. Ἐπιθεωρητῶν Δημοτικῶν Σχολείων, ἥτις ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, περὶ διατηρήσεως τῆς ὀφισταμένης καταστάσεως ἐργασίας εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα.

Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὴν γνώμην μου καὶ τὴν ἀπορίαν μου μὲ τὸ ὅτι, παρὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ ὁριοθέντος ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου Ἐπιθ)τοῦ περὶ καταργήσεως τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας, ἡ πλειονότης τῶν κ. κ. Ἐπιθεωρητῶν ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς πρωϊνῆς καὶ ἀπογευματινῆς ἐργασίας.

Θεωρῶ τοῦτο ὅτι εἶναι ἀντιεπιστημονικόν, ἀναχρονιστικόν, ἀντιπαιδαγωγικὸν καὶ ἀντισυνδικαλιστικόν.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1953 ἐδημοσίευσα εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα» ἐκτενὲς ἄρθρον ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπεκαλέσθην, διὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας, λόγους κοινωνικούς, ὑγιεινῆς, παιδαγωγικοὺς καὶ διδακτικοὺς καὶ ὑπέβαλον ἀναφορὰν ἐπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, διότι ἐπρόκειτο τότε ν' ἀσχοληθῇ τοῦτο μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος.

Ἔκτοτε καὶ ἄλλοι συνάδελφοι ἠσχολήθησαν καὶ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ θέματος, αἱ δὲ Γενικαὶ Συνελεύσεις τοῦ Κλάδου μας ἔχουν λάβει ἀπόφασιν ἐπ' αὐτοῦ.

Ἤδη ἡ Δ)κὴ Ὁμοσπονδία ὀφείλει νὰ συνεχίσῃ τοὺς ἀγῶνας της πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, ὥστε ἐν καιρῷ νὰ ληφθοῦν σοβαροὶ ὑπ' ὄψιν οἱ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμούς
Παναγιώτης Θ. Πορτοΰλας
Συνταξιοῦχος Δημ)λος

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

(ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ)

Τοῦ ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ

Ἕνα ἀπὸ τὰ λίγα βιβλία τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ποὺ ἱκανοποιοῦνται οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀναγνώστη.

Ἕνα ἀπὸ τὰ λίγα βιβλία, ποὺ ὁ ἀναγνώστης νοιώθει βαθύτατα μέσα του τοὺς παλμούς τοῦ συγγραφέα καὶ βλέπει ἀνάγλυφες τὶς ἀγάπη καὶ τὴν προσφορά του πρὸς τὸν τόπο, ποὺ ζῆ.

Καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἦταν διαφορετικὸ ἀφ' ὅσον γράφτηκε ἀπὸ τὸν Ἄγγελο Ποιμενίδη. Τὸ βαθὺ μελετητὴ ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξαίρετο στοχαστὴ κι' ἄνθρωπο.

Μὲ τὸ βιβλίο του αὐτὸ «ποιμαίνει» ὁ Ποιμενίδης τοὺς ἁρμοδίους στοὺς περιφρονημένους θησαυροὺς τῆς περιοχῆς τους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπισημαίνει τὸ χρέος τους. Κι ὅλα τοῦτα τὰ ὑφαίνει μὲ τὸ δικό του στοχασμὸ ὁ Ἄγγελος.

«Ἐντιμος μελετητής, ἀλλὰ σύγχρονα κι' ἕνας ἀπούραστος περιπατητής. Βῆμα πρὸς βῆμα, σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμή, πέρασε ἀπὸ κάθε ἑκατοστὸ τῆς γύρω γῆς, ἀγαλλιασε τὸ χῶμα κι' ἔψαξε τὸ κάθε σημεῖο μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια. Δυαδικὴ μορφὴ τῆς ἐργασίας, στοχασμὸς καὶ περιήγηση, ἀποτελοῦν τὰ ἀκρογωνιαῖα στηρίγματα τοῦ ἔργου του, μὲ ἐπίχρισμα τὴν εὐσυνείδητη γνώση» γράφει ὁ κ. Π. Ἀθανασόπουλος, στὴν κριτική του. Τὰ ἐπαναλάβαμε γιατὶ συμφωνοῦμε.

Ἔτσι ἀπομένει σὲ μᾶς νὰ συγχαροῦμε ἀπὸ καρδιᾶς τὸν ἀγαπητό μας καὶ φίλο συγγραφέα.

Κ.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΕΦΟΡΕΙΩΝ

(ΕΓΚΑΙΝΙΑ, ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ, ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ — ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ κ.ἄ.)

Ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος Ἀμφιλοχίας ἐξέδωκε συλλυπητήριον ψήφισμα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Δημάρχου Ἀμφιλοχίας.

— Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως, κατετέθη, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Διδακτηριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Δ' Δημοτικοῦ Σχολείου Χαλανδρίου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Τριανταφυλλοπούλου, ὁ ὁποῖος ἔξηρε τὸ ἱερὸν θέμα τῆς Παιδείας, τοῦ Δ)ντοῦ Στοιχειώδους κ. Θ. Φωτεινοπούλου, τοῦ Δ)ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Πάντζαρη, τοῦ Δημάρχου Χαλανδρίου καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ τοιαύτη θεμελίωσις κατέστη δυνατὴ χάριν εἰς μόχθους 16 ὁλοκλήρων μηνῶν τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Δ' Σχολείου Χαλανδρίου κ. Θ. Δέρβου, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ὀπέρ καὶ δακάναις τοῦ Δημοσίου περιοχῆς 8 στρεμμάτων. Τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν τοῦ κ. Δέρβου δεόντως ἐξῆρεν ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος, ὅστις καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν τοῦ Ὑπουργείου πρὸς αὐτόν.

Ὁ κ. Δέρβος ἀπεδείχθη ὄντως ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του, δι' ὃ καὶ γενικαὶ εἶναι ὡς πρὸς αὐτὸν ἐκφραζόμεναι εὐχαριστίαι.

— Τὴν παρελθόντα Νοέμβριον ἐτελέσθησαν—ὡς μᾶς πληροφοροῦν—τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὑπὸ τῆς Προνοίας Συμμοριοπλήκτων ἀνεγερθέντος 1)θ. διδακτηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μεταμορφώσεως Παιονίας. Ὡραίων, ἐπικαίρου λόγου, ἐξεφώνησε ὁ Δ)ντὴς τοῦ Σχολείου κ. Δ. Σιδηρόπουλος.

— Μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα γεμάτη ἀπὸ συγκίνησι καὶ «διδασκαλικὸ μεγαλεῖο» — ὡς χαρακτηριστικῶς μᾶς γράφουν — ἔγινε, πρὶν λίγο καιρό, εἰς τὸ Ἀλιβέρι τῆς Εὐβοίας, μιὰ σεμνὴ τελετή, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποχωρήσαντος ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσίαν ἐκλεκτοῦ συναδέλφου κ. Γιάννη Βαρδακώστα. Παρευρέθησαν οἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Τ. Ζαφειρίδης, ἀρκετοὶ συνάδελφοι Στοιχειώδους καὶ Μέσης καὶ πλῆθος κόσμου. Ἐξεφωνήθησαν λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος συναδέλφου.

— Τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ἐδόθη εἰς τὸ σχολικὸν κτίριον τοῦ 8ου Δημ. Σχολείου Ν. Ἰωνίας (Σχολεῖον Περισσοῦ), τῆς Β' Περ. Ἀθηνῶν, διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Τσάδαρη, Διδασκάλου τοῦ Σχολείου, μὲ θέμα: «Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συνεργασίας Σχολείου καὶ Οἰκογενείας». Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέπτυξε μὲ σαφήνειαν καὶ παιδαγωγικὴν δεξιότητα τὸ θέμα, ἀποσπάσας τὰ θερμὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου του, ἐπηκολούθησε διαλογικὴ συζήτησις.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Μεγάρων, διὰ πράξεώς της ἐκφράζει εὐχαριστίας καὶ ἀνακηρύσσει δωρητὴν τοῦ Σχολείου τὸν Ἀναγκαστικὸν Ἀμπελουργικὸν Συνεταιρισμὸν Μεγάρων, διὰ τὴν δωρεάν, πρὸς αὐτό, ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Βιλλίνης ἐκφράζει, διὰ πράξεώς της, εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Ἡλίαν Ι. Παπανδρέου, συμβολαιογράφον Λαρίσης, διὰ τὴν δωρεὰν βιβλίων, πρὸς πλουτισμὸν τῆς Σχολ. Βιβλιοθήκης.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Χρομοναστηρίου Ρεθύμνης ἐκφράζει εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Γ. Βογιατζάκην, Γ. Διευθυντὴν Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας «ΦΟΙΝΙΞ», διὰ τὴν δωρεὰν ἐποπτικῶν μέσων καὶ βιβλίων πρὸς τὸ Σχολεῖον.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Σιταραλώνων — Μεσολογγίου ἐκφράζει εὐχαριστίας καὶ ἄκραν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἤδη συνταξιοῦχον Διδάσκαλον κ. Γεώργιον Οἰκονόμου, τοῦ ὁποίου ἀπεφάσισε τὴν ἀνάρτησιν φωτογραφίας εἰς τὸ Σχολεῖον, διὰ γενομένας δωρεὰς καὶ παντοίας ὑπηρεσίας του πρὸς αὐτό.

— Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου Περιφερείας Αἰγιαλείας ἐξέδωκε συλλυπητήριον ψήφισμα ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τῆς ἀειμνήστου συναδέλφου Ἀθανασίας Ἀσπροδόκου, ἐπιλέκτου μέλους τοῦ Συλλόγου.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ 1ου Δημοτικοῦ Σχολείου Νέας Ἀρτάκης, διὰ πράξεώς της, ἀνεκήρυξε τὸν ἐκ Παλαιᾶς Ἀρτάκης ὁμογενῆ, Σωτήριον Τσιμενίδην, διαμένοντα εἰς Η. Π. Ἀμερικῆς, εὐεργέτην τοῦ Σχολείου, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸ δωρεάν του ἐκ 500 δολλαρίων.

— Ἀπὸ ἐφημερίδας καὶ ἄλλα ἔντυπα τῆς Χίου πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖ Δημοτικοῦ Σχολείου Οἰνουσσῶν κ. Κ. Παπακωνσταντίνου διωργάνωσε εἰς αἴθουσαν τοῦ Σχολείου του ἔκθεσιν βιβλίων Ἑλλήνων καὶ ξένων δοκίμων συγγραφέων, συνδυάσας αὐτὴν μὲ διάλεξίν του ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ εὐθύνη τῶν γονέων γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξι τῶν παιδιῶν τους».

Αἱ ἐφημερίδες γράφουν ἐγκωμιαστικὰ σχόλια διὰ τὴν ὡραίαν αὐτὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Παπακωνσταντίνου, ἐξαίρουν τὴν ἐπιτυχίαν καὶ πρωτοτυπίαν αὐτῆς καὶ ἐπαινοῦν τὴν πρωτοβουλίαν του.

Εἶναι, ἀναμφισβητήτως, δίκαιοι ἀντικειμενικά, ὅσον καὶ ἐπιβεβλημένα τὰ ἐγκώμια. Διότι ἀφοροῦν εἰς μίαν ὑπερπροσπάθειαν, ἀποβλέπουσαν εἰς γενικωτέραν πνευματικὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ, διὰ τῆς ἀναστροφῆς του μὲ τὰ βιβλία καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς αὐτά. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Παπακωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη ἄξιος τοῦ λειτουργήματος τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ, τιμᾶται καὶ ἐπαινεῖται ἡ προσπάθεια τοῦ Ἕλληνος Διδασκάλου, γενικώτερον, ὁ ὁποῖος, εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιτελεῖ ἔργον **καλόπλουτον**, τοῦ ὁποίου τόσην ἀνάγκην ἔχει ἡ Πατρίς. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδικάς μας συγχαρητήρια εἰς τὸν συνάδελφον κ. Παπακωνσταντίνου, διὰ τὴν πρωτότυπον, ἐπιτυχῆ, ὅσον καὶ ὠφέλιμον ἐκδήλωσίν του.

— Ὁ Σύλλογος τῶν Διδασκάλων, τοῦ 1ου Δημοτικοῦ Σχολείου Τήνου ἐξέδωκε συλλυπητήριον ψήφισμα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ συνταξιούχου Διδασκάλου Γεωργίου Βουτσίνου, ὑπηρετήσαντος εἰς τὸ Σχολεῖον ἐπὶ 24 ἔτη.

— Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Περιβολίου—Δομοκοῦ, Δ' Περιφ. Φθιώτιδος, διὰ πράξεώς της ἐκφράζει αἰσθήματα βαθυτάτης εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἐπίτιμον Ἐπιθεωρητὴν Δημ. Σχολείων κ. Β. Παρλαβάντζαν, διὰ τὴν δωρεάν του ἐκ πολλῶν βιβλίων (παιδικῶν — παιδαγωγικῶν) καὶ περιοδικῶν πρὸς τὸ Σχολεῖον. Ἀνακηρύσσει τοῦτον δωρητὴν καὶ ἐγκρίνει τὴν ἀνάρτησιν τῆς φωτογραφίας του εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σχολείου.

— Εἰς «Τζιτζιφιὲς» Καλλιθέας ἀνεγείρεται μέγα διδακτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον, ἐντὸς ὀλίγου, θὰ στεγασθῇ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Κεντρικοῦ Φαλήρου, Δ' Περιφερείας Ἀθηνῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εὐαγ. Χορμόβα, Διδ/λου: «Ἡ Μακρακώμη — Φθιώτιδος» (Κοινωνιογραφικὴ — λαογραφικὴ—ἱστοριογραφικὴ μελέτη) Ἀθῆναι, 1964.

—Σπ. Μ. Καλλιάφα: «Ἀθεΐα καὶ Ὑπεροψία», ἀνάτυπον ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΑΚΤΙΝΕΣ».

—Σπ. Μ. Καλλιάφα: «Συγχρονισμένοι καὶ ἀσυγχρόνιστοι», ἀνάτυπον ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Ἑλληνοχριστιανικὴ Ἀγωγή».

Σ. ΚΟΝΤΟΥ — Δ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΧΑΡΤΑΙ

Α' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΣ

εἰς τὸ Στὺλ τῶν Γεωγραφικῶν Διαμερισμάτων Ἑλλάδος.

Ἀνάγλυφος μορφὴ τοῦ ἐδάφους—φωτοσκιάσεις ὀρέων—πλήρη καὶ ἠλεγμένα γεωγραφικὰ στοιχεῖα — ἐμφάνισις καλλιτεχνική— Θαλάσσια ρεύματα Θερμὰ — ψυχρά.

Ἐξαγωγὴ Γεωγραφικῶν ἀληθειῶν.

Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Μὲ τὴν διαίρεσιν τῶν κρατῶν τοῦ 1963.

Πανόδετοι, ἕτοιμοι πρὸς ἀνάρτησιν ἕκαστος δρχ. 200.

Ἐκδοσις Κόντου — Φυλακτοῦ Σταδίου 31 — Ἀθῆναι Τ. Τ. 122.

Εἰς τὰ σχολεῖα ἀποστέλλονται ἐλεύθεροι κομίστρων.

Τὰ Βιβλία τοῦ Ν. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

1)	Εἰδικὴ Διδακτικὴ	2 τόμοι	δρ. 400
2)	Γενικὴ Διδακτικὴ	2 τόμοι	δρ. 350
3)	Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν	2 τόμοι	δρ. 300
4)	Ψυχολογία τοῦ παιδὸς	2 τόμοι	δρ. 170
5)	Ὅλα τὰ λοιπὰ Παιδαγωγικὰ βιβλία ὅλων τῶν συγγραφέων θὰ τὰ βρῆτε		

Στὸ Βιβλιοπωλεῖον

Σ. ΚΟΝΤΟΥ — Δ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ Ο. Ε.

Σταδίου 31 (ἐντὸς) — Ἀθῆναι Τ.Τ. 122 — Τηλ. 231.160

Ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρ. τελῶν μόνον εἰς τοὺς ἐμβάζοντας τὴν ἀξίαν διὰ ταχ)κῆς ἐπιταγῆς.

ΠΕΤΡΟΥ Π. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ:

ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ ..... Ε', ΣΤ' τάξεων

Κάθε τετράδιο περιέχει 150 προβλήματα Γεωμετρίας, ὡς καὶ τὸν ἀπαραίτητο χῶρο πρὸς λύσιν τούτων. Ἀντικαθιστᾶ πλήρως τὸ βιβλίο Γεωμετρίας, γιατὶ περιέχει συνεπτυγμένη τὴν ὕλη τῆς τάξεως.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ Α', Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ' τάξεων

Κάθε τετράδιο περιέχει 200 ἕως 300 προβλήματα, ὡς καὶ τὸν ἀπαραίτητο χῶρο πρὸς λύσιν τούτων· δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ κατὰ τὴν ὥρα τῶν σιωπηρῶν ἐργασιῶν ἢ διὰ τὰς κατ' οἶκον ἐργασίας.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ .. Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ' τάξεων

Κάθε τετράδιο περιέχει συνεπτυγμένη τὴν ὕλη τῆς τάξεως, πολλοὺς ὀρθογραφικοὺς κανόνες καὶ ἀσκήσεις, ὡς καὶ τὸν ἀπαραίτητο χῶρο γιὰ τὴ γραφὴ τῶν ἀσκήσεων, τὴν κλίσι ὀνομάτων, ρημάτων κ.λ.π.

Δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθ. 22560/28-11-61

Τιμὴ ἑκάστου τετραδίου δρχ. 7

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ", Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

— ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ —

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος, συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 6ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1964, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 6ην μ. μ., ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Λαοφιλοῦς Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων

ΠΑΥΛΟΥ,

ἐνσαρκωτοῦ τῶν ἀνθρωπίνων ἰδεωδῶν, μεγάλου ἀνθρωπιστοῦ, ἀναλώσαντος ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὁμοφώνως ἀποφασίζει ὅπως:

α) Ἐκφράσῃ τὴν ἄφατον λύπην καὶ βαθυτάτην ὀδύνην τοῦ Διδασκαλισμοῦ κόσμου τῆς Χώρας διὰ τὸν ἀδόκητον θάνατον Αὐτοῦ,

β) Ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος,

γ) Ὑποβληθῇ συλλυπητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ, τὴν Βασιλομήτορα καὶ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

δ) Παρακολουθήσῃ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν.

ε) Κατατεθῇ βαρύτιμος στέφανος ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ Του.

στ) Δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὰς ἐφημερίδας «Ἀθηνᾶς» «Τὸ Βῆμα» καὶ «Ἡ Καθημερινή», ὡς καὶ εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. Κουτσουβάλας Δ. Κουτσουλέλος

Τὰ Μέλη

Χρίστος Παπαζήσης, Δημ. Ἡλιόπουλος, Γεώργιος Κανάριος, Εὐάγ. Δουγαλῆς, Χαράλαμπος Ἀμοιρίδης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Α. Μ. Βασιλέα Ἑλλήνων
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ
Ἀνάκτορα Τατοΐου —Ἐνταῦθα

Ἄφατος λύπη καὶ ἄπειρος ὀδύνη συνέχουν Διδασκαλικὸν Κόσμον Χώρας ἐπὶ θλιβερῷ ἀγγέλματι θανάτου Λαοφιλοῦς Βασιλέως Ἑλλήνων ΠΑΥΛΟΥ, ἐνσαρκωτοῦ ἀνθρωπίνων ἰδεωδῶν, ἀναλώσαντος ἑαυτὸν εἰς ὑπηρεσίαν Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἕλληνες Διδάσκαλοι, βαθύτατα συγκεκινημένοι καὶ συμμετέχοντες ὁλοψύχως βαρύτατον πένθος, ὑποβάλλουν Ὑμῖν θερμότατα συλλυπητήρια.

Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος
Πρόεδρος Γεν. Γραμματεὺς
Κουτσουβάλας Κουτσουλέλος

Α. Μ. Βασιλομήτορα
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΝ
Ἀνάκτορα Τατοΐου —Ἐνταῦθα

Ἄφατος λύπη καὶ ἄπειρος ὀδύνη συνέχουν Διδασκαλικὸν Κόσμον Χώρας ἐπὶ θλιβερῷ ἀγγέλματι θανάτου Λαοφιλοῦς Βασιλέως Ἑλλήνων ΠΑΥΛΟΥ, ἐνσαρκωτοῦ ἀνθρωπίνων ἰδεωδῶν, ἀναλώσαντος ἑαυτὸν εἰς ὑπηρεσίαν Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἕλληνες Διδάσκαλοι, βαθύτατα συγκεκινημένοι καὶ συμμετέχοντες ὁλοψύχως βαρύτατον πένθος, ὑποβάλλουν Ὑμῖν θερμότατα συλλυπητήρια.

Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος
Πρόεδρος Γεν. Γραμματεὺς
Κουτσουβάλας Κουτσουλέλος

Α. Μ. Βασιλέα Ἑλλήνων
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ
Ἀνάκτορα Τατοΐου —Ἐνταῦθα

Διδάσκαλοι Ἑλλάδος, χαίροντες ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει Ὑμῶν εἰς τὸν ἔνδοξον Ἑλληνικὸν Θρόνον, εὐχονται μακροημέρευσιν καὶ κραταιὰν Βασιλείαν.

Ὑψηλὸν παράδειγμα μεγάλου πατρὸς Σας ἂς ὁδηγῇ καὶ ἂς ἐμπνέῃ τὰς σκέψεις καὶ τὰ ἔργα τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐπ' ἀγαθῷ Πατρίδος.

Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος
Πρόεδρος Γεν. Γραμματεὺς
Κουτσουβάλας Κουτσουλέλος

ΠΩΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὰ ἔξοδα καθαριότητος καὶ λειτουργίας

Πολλοὶ συνάδελφοι, ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μᾶς ἐρωτοῦν:

— «Γιὰ θὰ γίνῃ μὲ τὴν ἐπιχορήγησιν τῶν σχολικῶν ταμείων, μετὰ τὴν γενομένην κατάργησιν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφορῶν; Εἶναι θέμα σοβαρώτατον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δοθῇ γρήγορα λύσις».

Εἶναι, πράγματι, σεβαρώτατον τὸ θέμα καὶ ἀπασχολεῖ τὴν Διοίκησιν τῆς Δ.Ο.Ε. Σχετικῶς παρέχομεν τὰς ἑξῆς πληροφορίας:

Ὑπάρχουν, αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἐγκεκριμέναι πιστώσεις 18.400.000 δρχ. διὰ τὸν διορισμὸν καθαριστριῶν μέχρι καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1315 (δηλαδὴ εἰς ὅλα τὰ πολυθέσια σχολεῖα) καὶ 22.000.000 δρχ. διὰ χορήγησιν ἐξόδων καθαριότητος εἰς ὅλα τὰ ἄλλο σχολεῖα τῆς χώρας (ὀλιγοθέσια).

Ἡ μεσολαβήσασα πολιτικὴ ἀνωμαλία δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐγκαιρον διάθεσιν τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων Καὶ τώρα ὅμως, ὡρισμέναι διατυπώσεις γραφειοκρατικοῦ χαρακτῆρος, καθυστεροῦν τὴν διάθεσίν των. Κλιμάκιον τῆς Δ.Ο.Ε. εἶχε, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, σχετικὴν συζήτησιν μὲ τὸν Διευθυντὴν Στοιχειώδους κ. Θ. Φωτεινόπουλον, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσε, ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων, διὰ τοῦ διορισμοῦ ἀναλόγου ἀριθμοῦ καθαριστριῶν εἰς τὰ πολυθέσια σχολεῖα καὶ τῆς χορηγήσεως τῶν ἀναγκαιούντων ἐξόδων καθαριότητος εἰς τὰ ὀλιγοθέσια σχολεῖα.

Τὸ διάβημα θὰ ἐπαναληφθῇ—ἐντονώτερον καὶ ἐπισημότερον πλέον—εἰς τὸν κ. Ὑφυπουργὸν τῆς Παιδείας, ἐὰν ὑπάρξῃ καὶ περαιτέρω καθυστέρησις. Τὸ θέμα παρακολουθεῖται ἀγρύπνως ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Δ.Ο.Ε., ἡ ὁποία δὲν θὰ παραλείψῃ οὐδεμίαν ἐνέργειαν διὰ τὴν ταχείαν προώθησίν του.

Ἐν τῷ μεταξύ, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἔχει ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ ἑτέρα πίστωσις 104 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διὰ τὴν ἐπιχορήγησιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν σχολείων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν γένει ἐξόδων λειτουργίας των. Καὶ ἡ πίστωσις αὐτὴ πρέπει νὰ δοθῇ συντόμως, διότι τὰ σχολικὰ ταμεῖα ἐστερήθησαν ἤδη τῶν γνωστῶν πόρων των καὶ ἀντιμετωπίζουν ἐπείγοντα προβλήματα. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐξαγγελία τῆς δωρεὰν ἐκπαιδεύσεως κινδυνεύει νὰ μείνῃ κενὸς λόγος ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἀποτελεῖ τοῦτο ἐπιπρόσθετον λόγον ἐπισπεύσεως τῆς σχετικῆς διαδικασίας, ὥστε νὰ συνεχίσουν ὁμαλῶς τὴν λειτουργίαν των τὰ σχολεῖα.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 3ῃ Μαρτίου 1964

Κύριον Γάκην Τρύφωνα
Πρόεδρον Γενικῆς Συνελεύσεως Διδασκάλων Συλλόγου Γ' Περιφ. Πειραιῶς

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καὶ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν ἐλάβομεν τὸ τηλεγράφημά σας διὰ τοῦ ὁποίου ἐφράζετε τὴν ὁλόψυχον συμπαράστασιν τῶν συναδέλφων τῆς Γ' Περιφερείας Πειραιῶς εἰς τὸν δίκαιον ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα.

Ἡ συμπαράστασίς σας μᾶς ἐμψυχώνει κατὰ τὰς κρισίμους αὐτὰς στιγμάς, ποὺ διέρχεται ἡ Ἑλληνικὴ Κύπρος μας.

Ὁ Κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς μὲ τοὺς Διδασκάλους εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος Θ' ἀγωνισθῇ μέχρις ἐσχάτων διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ θὰ φανῇ ἀντάξιος τῆς ἐνδόξου ἱστορίας τῆς Πατρίδος μας.

Μὲ τὴν ὁλόψυχον βοήθειαν τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν μας εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῆς νίκης.

Μὲ τοὺς θερμοτάτους συναδελφικοὺς χαιρετισμούς μας

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ἐλευθέριος Σωτηρίου

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΔΙΚΑΣΚΑΛΩΝ

Διὰ καταρτισθέντων Β.Δ. προάγονται ἀναδρομικῶς οἱ Διδάσκαλοι:

α) Ἀπὸ τὸν 5ον εἰς τὸν 6ον βαθμόν.

1) Ἰωαννίδης Νικόλαος ἀπὸ 26|10|63, 2) Γακίδου Ἐλευθερία ἀπὸ 26|10|63, 3) Τσιλίκης Ἠλίας ἀπὸ 22|2|62, 4) Μποκῶρος Κων]νος ἀπὸ 22|2|61, 5) Περράκης Δημήτριος ἀπὸ 26|9|62, 6) Παπαευστρατίου Παν. ἀπὸ 12|2|55, 7) Δεοδσης Χρῆστος ἀπὸ 12|5|55.

β) Ἀπὸ τὸν 6ον εἰς τὸν 5ον.

1) Ἀλιμπράντης Ἀντώνιος ἀπὸ 26|10|63, 2) Μπουλιώτης Γεώργιος ἀπὸ 31|12|63, 3) Κόκκινος Δημήτριος ἀπὸ 9|10|61, 4) Παπᾶς Νικόλαος ἀπὸ 22|12|62.

ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ

Τὴν 29ην παρελθόντος μηνὸς ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος Ἡμαθίας ὠργάνωσε χοροεσπερίδα καθαρῶς διδασκαλικήν, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον περὶ τὰ 250 ἄτομα.

Εἰς τὴν χοροεσπερίδα προσκληθέντες παρέστησαν οἱ Ἐπιθεωρηταὶ κ.κ. Παν. Πάλλας καὶ Κων. Τολίκας, ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ο.Ε. κ. Δημ. Κουτσουβάλας, οἱ Πρόεδροι Α' καὶ Γ' Συλλόγων Θεσσαλονίκης κ.κ. Β. Φώσσας καὶ Γ. Τσιλιπάκος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Κοζάνης κ. Β. Γιαννάκης.

Διὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρτίαν ὀργάνωσιν τῆς συγκεντρώσεως, τὴν ὁποίαν ἐποίκιλαν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ Ἑλληνικοὶ χοροί, καντάδες καὶ ἀνέκδοτα ἐκ μέρους τοῦ κ. Εὐαγγ. Χειμωνίδου, πρᾶγμα ποὺ συνετέλεσεν ὅπως τὸ «κέφι» διατηρηθῇ ἀδιάπτωτον μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν, ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια, τόσον εἰς τὸν κ. Θ. Ἀλιχανίδην, Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου, ὅσον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Η.Λ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ τέως Αἱρετὸς Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Ἠλ. Ἀσημακόπουλος ὑπέβαλε τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησίν του.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Λέσβου. Ἀντώνιος Βερβέρης Πρόεδρος, Παναγιώτης Ταρζῆς Ἀντιπρόεδρος, Εὐστάθιος Βαλάκος Γεν. Γραμματεύς, Παναγιώτης Στυλιανίδης Ταμίας, Βουνάτσος Βασίλειος, Παπαευστρατίου Γεώργιος καὶ Παπαζογλου Θεόδωρος Μέλη.